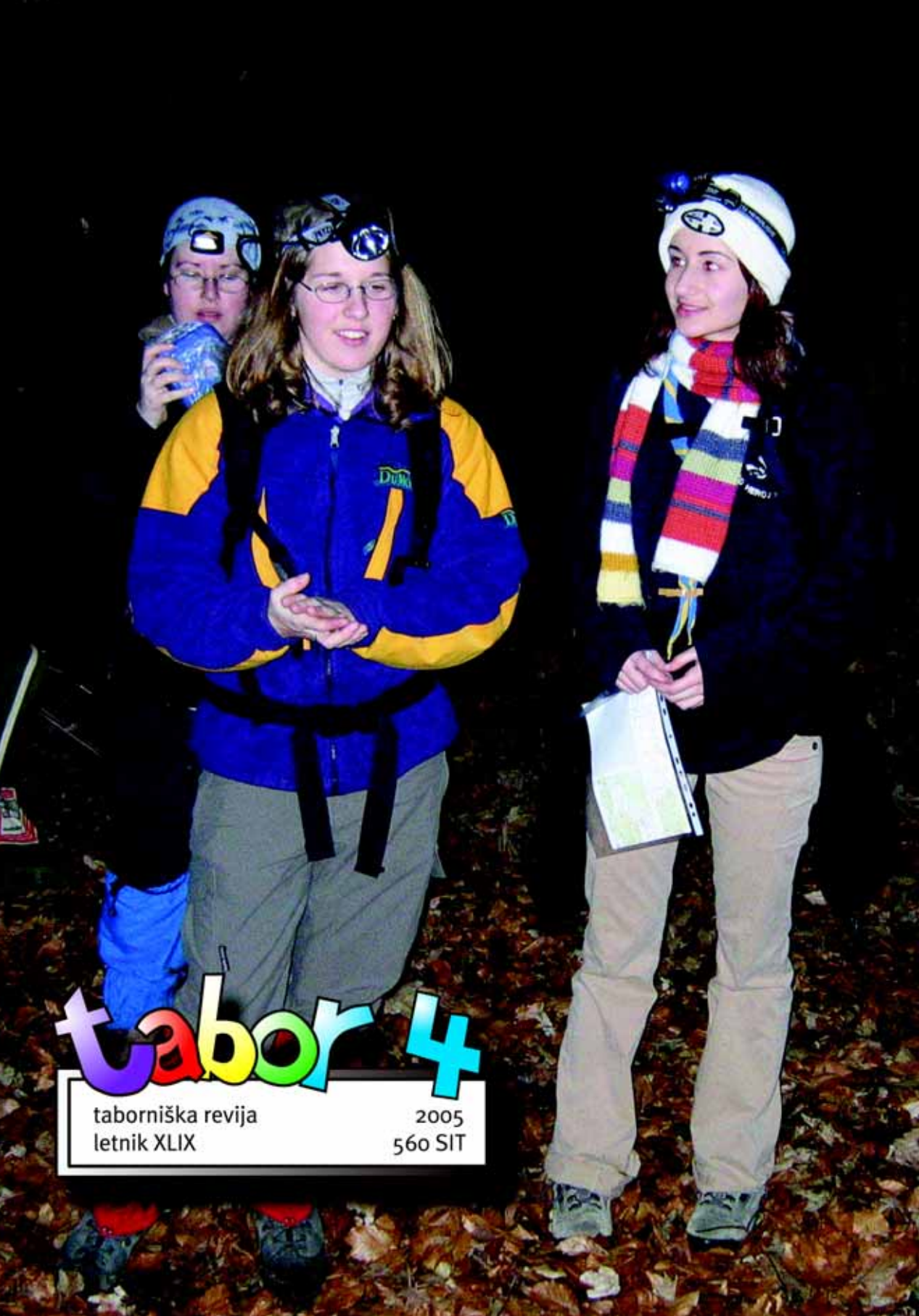

tabor 4

taborniška revija
letnik XLIX

2005
560 SIT

AKTUALNO

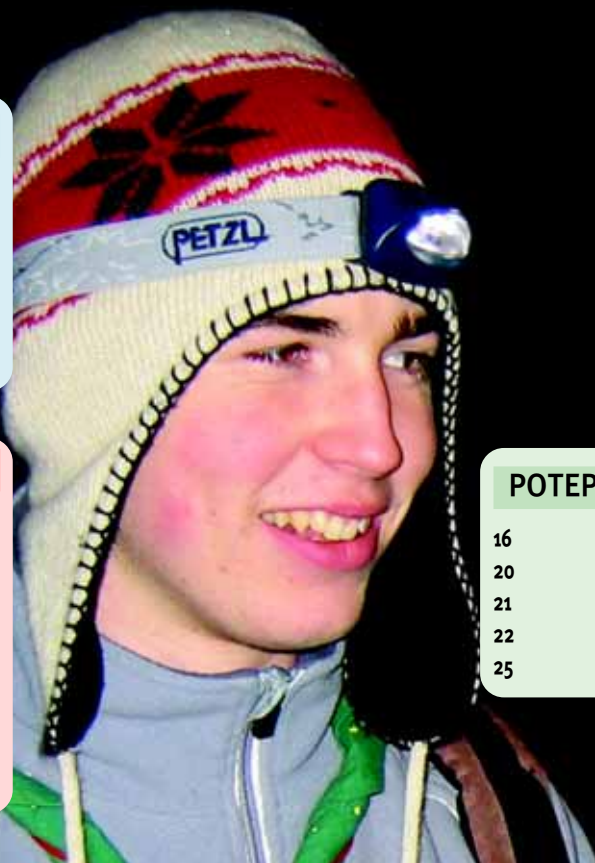
4-7	Tema meseca
8	Karikatura
9	Klepet
10	Taborniške novice
12	Taborniški vestnik
15	Kolumna

STROKOVNO

28	Taborniška fotografija
29	Kosobrinovi pripravki
30	Astronomija
31	ŽVN
32	Koktajli
32	Kemija v taborništvu
33	Taborniške posebnosti
34	Orientacija
36	Nasveti vodjem

POTEPANJA

16	NOT
20	Danko
21	Jugonostalgija
22	Intervju
25	Tabor na obisku

KDAJ?

KAJ?

KDO?

22. april	Dan tabornikov	(ZTS in rodovi po Sloveniji)
23. april	Taborniški festival (MZT; Ljubljana, park Tivoli)	festival.rutka.net , muc@rutka.net
24. april	Golaž leta (RLA Grosuplje)	abdesign@siol.net , http://burek.uni.cc/golaz
7. maj	Bičikleta žur (Rod Jadranskih stražarjev Izola)	vilette_cibej@hotmail.com , bici.rutka.net
21.-22. maj	ŠTPM (Še Ta Počasnemu Mine) (RJZ Velenje)	stpm.rutka.net , vrabic@email.si
17. - 19. junij	Državni mnogoboj (Slovenska Bistrica)	Pisarna ZTS
	(ZTS in Rod črno jezero)	
25. junij -3. julij	Tečaj orientacije in topografije	Prijave in informacije na znanje.rutka.net
8. -13. julij	Tečaj bivanja v naravi in pionirstva	
30. julij - 6. avgust	Lokostrelski tečaji	Razpis tečajev v Taborniškem vestniku
14. - 21. avgust	Tečaj za vodje - načelnike družin, klubov, čet in rodov	

PREDSTAVITVE PROJEKTOV

TEMELJNIH IN NADALJEVALNIH TEČAJEV ZA VODJE ENOT

generacije 2003 in nazaj

Predstavitve za tečajnike temeljnih in nadaljevalnih tečajev za vodje (generacije 2003 in nazaj), bodo v sredo, 18.5.2005 ob 17. uri v sejni sobi na sedežu ZTS, na Parmovi 33 v Ljubljani. Za predstavitev se dogovori z mentorjem (mentor te prijavi na predstavitev), predstavitev pa pripravi v skladu z navodili za predstavitev.

V primeru, da potrebuješ informacije o mentorju, navodila za predstavitev ali imaš težave s temo projekta piši Nini Arnuš na nina@rutka.net.

Pugy, pugy@rutka.net

V.D. glavnega in odgovornega urednika: Aleš Cipot.

Pomočnik urednika: Miha Bejek.

Urednik fotografije: Blaž Verbič.

Predsednik izdajateljskega sveta: Igor Bizjak.

Novinarji in sodelavci: Barbara Bačnik, Maruša Baša, Jaka Bevk, Aljoša Bizjak, Sergeja Bogovič, Jure Brankovič, Tina Bržan, Meti Buh, Borut Cerkvenič, Tanja Cirkvenič, Ajda Drozg, Miha Eder, Jure Habjanič, Tomaž Hudomalj, Irena Jeretina, Klemen Kenda, Primož Kolman, Blaž Kovačič, Jernej Kovačič, Daša Lamut, Frane Merela, Dušan Petrovič, Tadej Pugelj, Tone Simončič, Aleš Skalič, Iris Skrt, Matic Stergar, Tomaž Sinigajda, Katjuša Šave, Goran Tomšič in Jasna Vuradin Popovič.

Lektoriranje: Špela Gorup, spela.gorup@rutka.net.

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije.

NASLOV UREDNIŠTVA:

Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>.

Cena posameznega izvida je 560 SIT, letna naročnina je 4900 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto.

Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu.

DDV je vračunan v ceno.

Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana.

Številka je bila tiskana v nakladi 1800 izvodov.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792. ISSN 0492-1127

Naslovnica: Rok Kumar.

Med Nočnim orientacijskim tekmovanjem na kontrolni točki.

RAZVEDRILO

37	Iz taborniške pesmarice
38	Iz arhiva
39	Oglas za feštilav
40	SOS
41	Faca
42	Dotik
43	Ježkov kotiček
44	Fotostrip
46	Igra
46	Rebus
46	Stric volk
47	Nagradna križanka

UVODNIK

Kako dolgo še?!

Nič novega, bi lahko povedali po še eni seji starešinstva, vsaj kar se revije Tabor tiče. V uradnem delu seje pod peto točko dnevnega reda smo v uredništvu spet neuspešno pričakovali dobre dolgoročne rešitve. Pa smo se namesto tega spet v nedogled in brez konkretnih rešitev pogovarjali o tem in onem. O tem, da revijo potrebujemo, in o onem, da je spornih kar nekaj vprašanj. Vsaj ugotovitev, da revijo Tabor potrebujemo, tako ni več vprašljiva.

Zdi se, kakor da noben ne bi hotel prevzeti odgovornosti. Primernih kandidatov nas je kar nekaj. Starešinstvo, izdajateljski svet revije, izvršni odbor oziroma načelnik ZTS, tu sem navezadnje tudi sam - vršilec dolžnosti urednika. Z našega zornega kota je pripravljenost za sklepanje kompromisov precejšnja. Pripravljeni smo (ekipa Tabo-ra) sprejeti dobro dolgoročno rešitev, tudi za ceno skromnejše kakovosti, do samo dvo-barvnega tiska revije, kakor tudi odpovedovanju nekaterih (sicer legitimno pripada-jočih) honorarjev. Pa se naštevanje tu še ne konča.

Na problematiko je verjetno toliko različnih pogledov, kolikor članov šteje sta-rešinstvo. V bistvu bo najboljša, da v uvodnikih več ne obljubljam sprememb, ki naj bi se zgodile, ker je vsaka nova seja starešinstva nepredvidljiva. Napovedana sprememba za dvojno številko v juliju in avgustu tako ne drži več, saj zaenkrat Tabor ostaja do konca leta nespremenjen; boljše povedano ... nespremenjen ostaja vsaj do naslednje seje starešinstva. Celotna zadeva postaja ne le dolgočasna, ampak začne že prepadati.

Aleš, ales.cipot@volja.net

P.S. Upam, da bodo naši kolegi z Rutke čimprej rešili kadrovske težave in da bom v kratkem prejel obvestilo, da lahko začnem uporabljati nov rutkin e-naslov. Za potre-be urednikovanja bi rad v duhu pripadnosti uporabljal Rutkinega in ne Voljinega.

UVODNIK

"Blišč in beda"

Razpisi in projekti so odlična možnost financiranja taborniških aktivnosti v rodovih, ki pa je taborniki v Sloveniji žal še ne izkoriščamo v zadostni meri. Mogoče se še spominjate ugotovitev, da moramo zagotoviti zadostno mero lastnega kapitala, s katerim se bomo financirali - govorja se seveda o članarini kot zanesljivem viru denarja. Ne gre le za zagotavljanje sredstev za naše delovanje, ampak tudi za dejstvo, koliko sploh sami sebe in svoje delo ter odgovornost cenimo. Preden preidem na bistvo, bi še rad spomnil na predlog občutnega povišanja članarin za leto 2005, ki na seji starešinstva ni dobil zadostne podpore za izglasovanje.

Opozoriti želim na svojevrsten paradoks. Pomurje je po vseh gospodarskih kazalcih na samem repu v Sloveniji, ima kar za polovico nižji BDP kakor Ljubljana. Pol Pomurja je dobesedno odvisnega od podjetja Mura, ki je že nekaj let v rdečih številkah in pred katerim je negotova prihodnost. Beg možganov v regiji je zelo izrazit, kar med drugim povzroča tudi velike kadrovske težave rodovom na tem območju. Ogromno družin živi na robu preživetja, a tudi otroci iz takih družin so člani taborniških enot. Finančne težave svojih članov vodstva pomurskih rodov rešujejo pametno, solidarno in uspešno. A neverjetno, ravno pomurski taborniki so glasovali ZA občutno povišanje članarine. In še danes niso spremenili mnenja. Lahko bi rekli, da je takrat predlog padel zaradi, bom kar posplošil, bogatejših rodov oziroma območij.

In ravno ti pomurski taborniki so uspeli s prijavo projekta, o katerem lahko berete v nadaljevanju. Vendar ne gre za izjemo. Ljutomerski taborniki so pred leti uspeli s prijavo projekta na temo čezmejnega sodelovanja. Vrednost projekta je znašala skoraj tri takratne letne proračune ljutomerskega rodu. Natančneje nekaj več kot 5 milijonov tolarjev.

V zelo uspešne posledice njihovega projekta sem se imel večkrat priloženost prepričati tudi sam, kajti kot smo v Taboru že večkrat poudarili, pomurski rodovi radi sodelujejo in pomagajo en drugemu. Za nas iz sosednjega rodu, že od nekdaj navajene spanja deset dni taborjenja v preluknjanih šotorih, je kar naenkrat postalo razkošje, da lahko spimo vseh 10 dni v šotorih ljutomerskih tabornikov brez nevarnosti, da nam bo poplavilo šotor. In še nekaj je zelo pomembno, ugodni rezultati izvedenih projektov so daljnosežni.

Z delom tako pridobljenih sredstev bi lahko nedvomno pomagali tabornikom, ki jim plačevanje kakršnega koli že zneska članarine predstavlja velike težave (uradno tega ne bi smeli storiti, vendar če je volja, je tudi pot). Viri sredstev torej obstajajo in so nam na dosegu roke, le voljo in sposobnost je potrebno vložiti. Zame so tako izgovori funkcionarjev na revščino že nekaj časa samo dokaz njihove nesposobnosti.

Aleš, ales.cipot@volja.net

Ivo Štajdohar,
ivo.stajdohar1@guest.arnes.si

Razpisi in projekti

Razpisi in viri

Razpise lahko najdemo v splošnih medijih, kot so razni časopisi in revije, v lokalnih medijih, predvsem glasilih občin, največ pa jih je v kakih posebnih publikacijah, kot je recimo Uradni list RS. V zadnjih letih se vse bolj uveljavljajo tudi domače strani možnih financiranj, oziroma virov, torej strani, ki so na internetu. Povezave na razpise najdemo tudi na spletnih portalih ali domačih straneh organizacij, ki združujejo več organizacij (Olimpijski komite), ali na straneh zavodov, ki samo posredujejo informacije o razpisih in podobno. Kak oglas, bolje rečeno informacija o razpisu, se kdaj najde tudi na televizijskih medijih in teletekstu.

Ker je razpisov veliko in so predvsem taki, ki se nas ne tičejo, je pomembno, da znamo iz njih hitro razbrati, ali sodijo v krog naših možnih virov. Običajno to vemo že po tem, kdo razpis objavlja, drugo merilo pa je predmet razpisa, kjer je na kratko navedeno, čemu je razpis namenjen. Šele ko ocenimo, da se namen in vsebina razpisa pokrivata z dejavnostjo, ki jo želimo ponuditi v vlogi, se lotimo razpisa podrobneje.

Dosedanji viri finančnih sredstev, ki so se v daljšem obdobju pojavljali v povezavi s programom ZTS, so predvsem razna ministrstva (za šolstvo in šport ter v okviru tega Urad za mladino, za okolje in prostor, za delo, družino in socialne zadeve, za kulturo), Urad vlade RS za informiranje ter razne agencije, Zavod za mobilnost mladih, Zavod za šport in še kateri. Potem so tu še kake fundacije (recimo za šport), ki so financirajo le programsko močno usmerjene projekte, ki se pokrivajo z njihovimi prizadevanji.

Če bi prevedli vse te organe na lokalno raven, bi lahko rekli, da je treba iskati vire na občinah (oddelki za družbene dejavnosti), Zavodu za šport pri kakšni večji občini ali na športnih zvezah.

Kadar imamo v izvedbi kak konkreten projekt, se velikokrat izkažejo kot možni viri tudi podjetja ali organizacije, katerih proizvodnja ali storitve se nekako pokrivajo s podobno vsebino ali pa si želijo ustvariti imidž podjetja, ki mu je

pomembno družbeno koristno delovanje. Seveda, če pridemo z našimi prošnjami k njim ob pravem času.

Kako do projekta

V nadaljevanju skušam s kratkim opisom posameznih korakov predlagati, kako realizirati projekt.

1. korak: Skrbno preberi razpis.
2. korak: Zberi dodatne informacije (kontaktna oseba ali telefon je običajno v razpisu):
 - podrobnejše vsebine,
 - kdaj mora biti projekt zaključen itd.
3. korak: Poišči idejo in se poveži z zainteresirano sorodno organizacijo preko meje.
4. korak: Skupaj razmislite o možnem projektu. Ob tem upoštevajte temeljna skavtska načela: namen taborniške organizacije, poslanstvo, Izjava o vzgoji, skavtska metoda.
5. korak: Skupaj pripravite:
 - opredelitev problema, ki se ga hočete lotiti, katere udeležence bo zajel,
 - namen projekta (je splošna opredelitev, ki se "pokriva" s področji iz razpisa),
 - vzgojne cilje - ki se nanašajo na namen: če jih dosežemo, potem smo dosegli namen projekta (cilji morajo biti jasni, merljivi, realno in časovno dosegljivi - na končnem vrednotenju služijo kot kriterij uspešnosti),
 - programske aktivnosti, s katerimi bodo cilji doseženi. Nekaj idej: vodova srečanja, skupno taborjenje s poudarkom na varstvu in raziskovanju okolja, kulturni "Etnostep" ob meji, srečanje na katerikoli akciji, zleti, ki jih organiziramo v ZTS in srečanja na teh zletih ...
 - pregled potrebnih kadrov in njihovo usposabljanje (Nekaj idej: udeležba na tečaju ŽVN, če gre za dvig okoljevarstvene vzgoje v rodovih, udeležba na tečaju za taborna vodstva, če bo šlo za skupno taborjenje, udeležba na inštruktorskih tečajih, če gre za projekt s področja človeških virov ali vodenje in tehnična pomoč, ali pa vse skupaj),
 - sestavi časovni plan izvedbe,
 - materialne potrebe - za vsako programsko aktivnost,

· finančni načrt, ki bo zajemal vse stroške in vse možne prihodke (prispevki udeležencev projekta, sredstva od PHARE, lokalna skupnost, sponzorji ...).

6. korak: Pokliči za nasvet (če ga rabiš) na sedež ZTS.
7. korak: Dodaj še ostale potrebne podatke in sestavi vlogo na osnovi razpisne dokumentacije.
8. korak: Preveri, ali vloga za razpis zajema vse, kar zahteva razpisna dokumentacija.
9. korak: Preveri, ali je vloga pravilno opremljena.
10. korak: Oddaj vlogo v roku.
11. korak: Pozanimaj se za odgovor na vlogo - rezultat razpisa.
12. korak: Izvedi projekt, spravljal dokumentacijo in sproti kopiraj račune in druge dokumente v zvezi s stroški.
13. korak: Napiši poročilo, ki bo zajemalo izvedbo vseh zastavljenih programskih točk in ovrednotenje doseganja ciljev in namena.
14. korak: Na osnovi vsebinskega pripravi še finančno materialno poročilo.
15. korak: Vse skupaj pošlješ financerju.

Še malo o poročilu in dokumentaciji

Poročilo naj se drži dejanske izvedbe, iz njega pa mora biti razvidno, kako so bile posamezne aktivnosti, ki jih je projekt predvideval, izvedene. Dobrodošla je vsakršna dokumentacija, kot recimo slike z akcij, izdelki na delavnicah in aktivnostih, risbe, poročila vodij posameznih aktivnosti,ocene in vrednotenja ipd. Vse skupaj je treba povezati v logično celoto.

Ob zavzeti izvedbi projekta nam velikokrat zmanjka moči za izdelavo dobrega poročila. To je pomembno, ker je slednje običajno vezano za zadnjo tranšo dodeljenih sredstev in tudi za naš izgled za naprej. To je pomembno, saj prihaja novo delovno obdobje, ki prinaša nove projekte in s tem nova iskanja in probleme. Poleg tega pa je dobro poročilo lahko tudi dobro izhodišče za način, metode in vsebine delovanja v prihodnosti.

Izziv prihodnosti

Mednarodni projekt Zveze tabornikov Pomurja, ki ga sofinancira program Evropske unije PHARE

Zakaj projekt?

Že nekaj časa ugotavljamo, da je taborništvo v Pomurju (podobno, a v manjši meri, tudi drugod po Sloveniji) v krizi. Vzroke večinoma iščemo v sebi (v organizaciji), opravičila pa v družbi, ki je danes drugačna kot pred desetletjem ali dvema. Kriza se žal pogloblja tudi zaradi vodij v organizaciji, ki niso dovolj usposobljeni odgovoriti na izzive prihodnosti, in niti dovolj pripravljeni, da bi se v tej smeri aktivneje angažirali.

Nujno je potrebno povedati (kar doslej ni bilo posebej poudarjeno ali omenjeno), da imajo podobne težave tudi druge mladinske organizacije. Razlike z njimi je treba iskati v tradiciji (ki je marsikatera mladinska organizacija - razen športnih - nima) in, posledično, v ohlapnosti struktur in programa (kjer smo taborniki v precejšnji meri vnaprej definirani).

Vodstvo ZTP in nekateri (žal redki) posamezniki iz vodstev rodov se teh težav zaveda. Vendar se tudi samo prevečkrat (in vedno znova) zateka v pogovore in razprave o vzrokih, premalo volje in energije pa ostane za konstruktivno iskanje rešitev. Zavedanje navedenih dejstev je pripeljalo k razmišljanjem o pripravi in izvedbi projekta, s katerim bi ne samo premagali trenutno krizo, ampak tudi postavili zdrave temelje za dolgoročno stabilnost in rast organizacije v Pomurju. Projekt, ki

smo si ga zamislili, bi izvajali kot letni program ZTP v naslednjem letu.

Izhodišča priprave projekta so torej jasna: kriza organizacije, podobnost težav mladinskih organizacij v Pomurju, spremembe in trendi v družbi, potreba po (tudi strukturnih) spremembah, pripravljenost na delovanje.

Namen projekta

Namen projekta je oblikovanje trajnega čezmejnega sodelovanja mladim z namenom prispevati k izboljšanju pogojev za mlade v čezmejni regiji.

Cilji projekta

- oblikovanje trajnih povezav oz. trajnega sodelovanja mladim z obeh strani meje,
- vzpostavitev trajnejših čezmejnih struktur z namenom sodelovanja pri reševanju problemov mladim in pri oblikovanju skupne mladinske politike v čezmejni regiji,
- vzpodbuditi sodelovanje pri pripravi in izvajanju projektov mladim,
- priprava in izvedba usposabljanj mladim za pripravo in vodenje mladinskih aktivnosti in projektov,
- vzpodbujanje čezmejnega sodelovanja, izmenjave idej, izkušenj in dobrih praks,
- promocija prostovoljstva, aktivne

participacije, sodelovanja, (samo/so)odgovornosti do posameznikov in družbe ter solidarnosti med mladimi,

- povečanje informiranosti med mladimi o zadevah, ki zanimajo ali se dotikajo mladim.

Sklopi aktivnosti

- a) Usposabljanje mladim za pripravo in vodenje mladinskih aktivnosti in projektov ter pomoč in svetovanje pri pripravi predloga projekta v okviru EU programov in nacionalnih ter lokalnih programov (delavnice in usposabljanja za mlade in njihove voditelje).
- b) Izvedba razpisa za mlade z namenom izbire najkreativnejših idej za promocijo EU programov in politik, namenjenih mladim, prostovoljstva, aktivne participacije, sodelovanja, (samo/so)odgovornosti do posameznikov in družbe ter solidarnosti med mladimi ter izvedba promocijske (komunikacijske) kampanje z izbranimi predlogi.
- c) Vzpostavitev trajne mladinske strukture (podpis dogovora med mladinskimi skupinami in organizacijami za oblikovanje skupne strukture) ter oblikovanje vsebinskih skupin (npr. za kulturo, za izobraževanje in zaposlovanje,

Foto: Bizi.

za šport, za aktivno participacijo pri lokalnem razvoju ...).

- d) Povezovanje in nadgrajevanje informacijskih virov in aktivnosti v čezmejni regiji (povezovanje ponudnikov informacij za mlade - spletni portali, mladinski časopisi, ostali mediji).
- e) Pripraviti skupni festival mladih - z delavnicami, predstavitvami, forumi, okroglimi mizami, športnimi in kulturnimi dogodki ... - z namenom promocije sodelovanja med mladimi in promocije rezultatov projekta.
- f) Priprava strateškega dokumenta mladih v čezmejni regiji.
- g) Priprava in izvedba kongresa na temo vloga in položaj mladinskih organizacij v družbi (vabljeni poleg mladinskih organizacij še predstavniki lokalnih oblasti, šol, kulture ...).

Trajanje projekta:

9 mesecev (od decembra 2004 do avgusta 2005).

Vrednost projekta

~ 44.000 EURO (~10,5 mio. SIT) - 90 % sofinancira EU - Program Phare, čezmejno sodelovanje, Skupni sklad za male projekte Slovenija - Madžarska 2002; preostanek prispevajo ZTP in rodovi v Pomurju (partnerji v projektu).

Partnerji v projektu

- Zveza tabornikov Pomurja (prijavitelj)
 - Rod Veseli veter, Murska Sobota
 - Rod Vedri Prleki, Ljutomer
 - Rod Vidra, Lendava
 - Nyugat-Dunántúli Ifjúsági Szövetség (zahodno prekodonavska mladinska zveza), Madžarska
- Vodja projekta: Aleš Skalič - Amerikanec

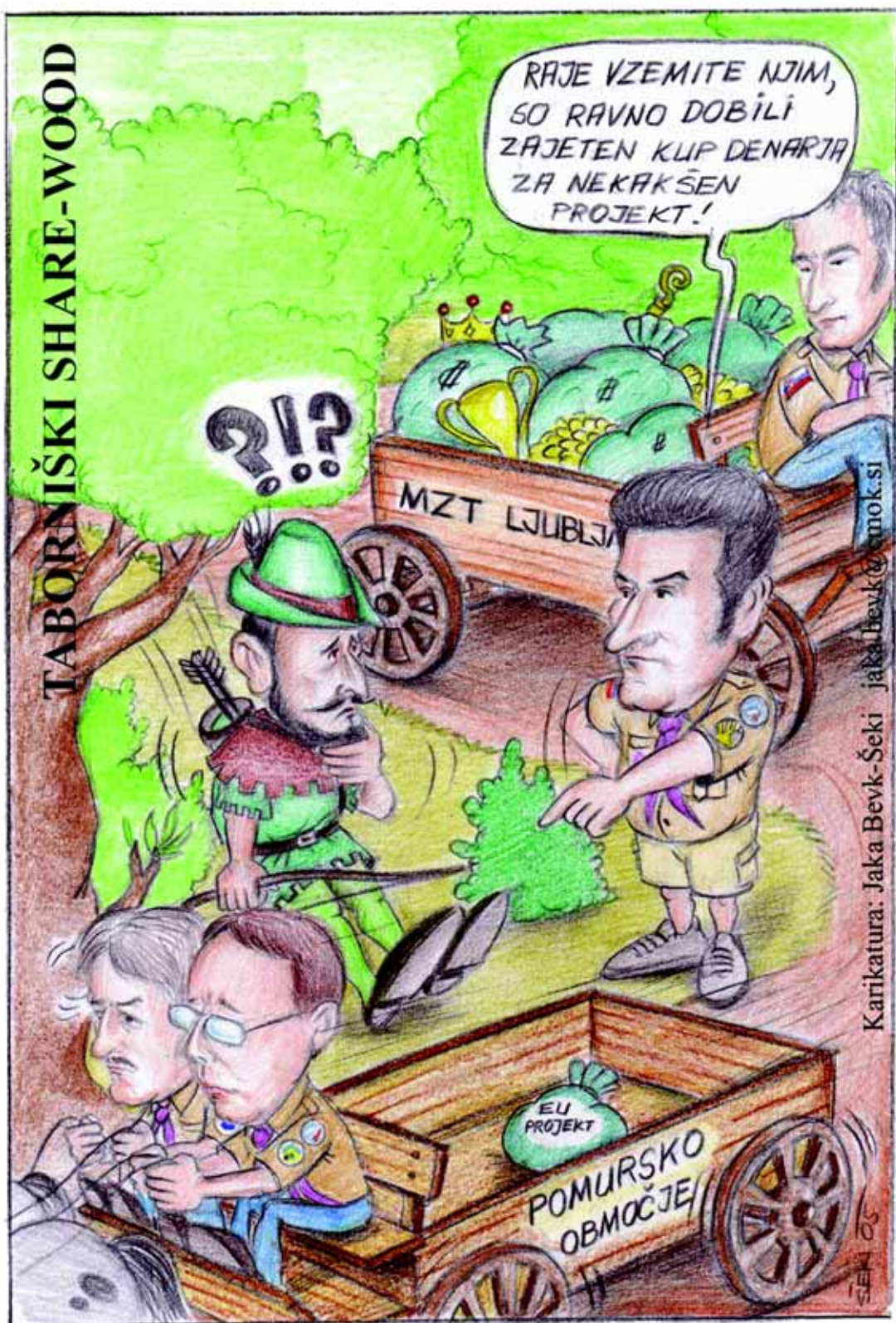
V razmislek

Še vedno je na razno raznih posvetih, na katerih se srečujejo taborniški funkcionarji, eden od glavnih problemov, ki se pojavlja, pomanjkanje finančnih sredstev. Ob tem se kar nekako pozabi na vse možne vire, ki bi jih lahko izkoristili, pa jih ne. Običajno to prepuščamo starešini ali drugemu posamezniku, za katerega mislimo, da bo "že kaj zrihtal", in od katerega potem pričakujemo čarovniške sposobnosti. Da, to je način ravnanja z viri, ki sodi v prejšnje tisočletje. Že kar nekaj let, še posebno pa v zadnjem času, ko je Slovenija že globoko zakoračila v evropsko članstvo, pa mora biti to delo sestavni del izvajanja programov, za katere želimo dobiti sofinancerja in tudi potem, ko smo ga že pridobili. Pridobitev in izraba možnih virov je torej zahtevno timsko delo. Finančni viri so, jasno, tisti, ki nas pri tem najbolj zanimajo. Začne se že pri zbiranju podatkov o sredstvih, ki so na voljo in pravilih, po katerih namerava financer sredstva deliti. Torej pri razpisih.

Ivo Štajdohar

ivo.stajdohar1@guest.arnes.si

TABORNIŠKI SHARE-WOOD

Zakaj pravzaprav projekt Izziv prihodnosti - je stanje v taborništvu v Pomurju res tako slabo?

Res je, stanje ni niti malo rožnato. Ne bi še bil plat zvona, drži pa, da smo izredno ranljivi v tem stanju, kot se sedaj odvijajo stvari. To je tudi narekovalo odločitev, da se sprejmejo določene pobude, ki bi lahko negativne kazalce obrnile navzgor.

Bi lahko s prstom pokazali na krivca za stanje taborništvu v Pomurju?

Ni pravega "grešnega kozla". Dejstvo je, da se je v zadnjih letih marsikateri zadeva v pomurskem prostoru postavila na glavo. Gospodarstvo je na kolenih, finančni viri po občinah so skorajda popolnoma presahnil, mladi, ki doštudirajo, skorajda praviloma zapustijo območje. Tistih malo ljudi, ki so še ostali in so še pripravljeni delati, morajo to početi ob vseh pravih globalizacije in borbe za eksistenco. Ob takih pogojih hitro pride do malodušja in "izgorevanja kadrov".

Kakšna je vloga Zveze tabornikov Pomurja v pomurskem taborništvu in med mladimi v Pomurju? Zakaj se je območna organizacija sploh registrirala kot zveza društev?

Vloga nič kaj ne odstopa od tistega, kar bi naj območje tudi sicer bilo v ZTS. Ima povezovalno vlogo, nudi določena izobraževanja in drugo podporo rodovom, da se ti lahko maksimalno posvečajo programom za mlade. Ker finančnih sredstev po občinah ni ravno veliko, je treba ta iskati kje drugje. Ravno zato tudi pravna oseba, da se organizacija sploh lahko na določene pro-

Foto: Aleš Cipot.

jekte in razpise prijavi.

Ali in kako bo projekt izboljšal stanje v Pomurju?

Izobraževanja, izmenjava izkušenj in informacij med mladimi z obeh strani meje, ki se otepajo z enakimi težavami, nenazadnje tudi strateški dokument, bodo dali dobro osnovo za to, da obrnemo negativne trende. Se je pa treba tudi zavedati, da bo moral vsak v organizaciji, do zadnjega vodnika, odigrati svojo vlogo, če želimo pravih rezultatov.

Bi podoben projekt priporočil tudi drugim območjem ali ZTS?

Če imajo kakšno dobro zamisel in možnost, vsekakor. Tudi zato, da malo stopimo iz "ilegale" lastnih krogov širše v javnost.

Še nekaj aktualnih vprašanj v slovenskem taborništvu: Kako gledaš na razmišljanja ob nastajanju novega statuta, ki bi v procesu odločanja dal večjim območjem in večjim rodovom več teže - več glasov?

Mislim, da sedanjí sistem omogoča demokratično odločanje in zastopanje (velikih in majhnih) v celotnem slovenskem prostoru. Ta organizacija se je do sedaj vedno zavedala tega, da sta palec in mezin pri skavtskem pozdravu pomenila "močnejši ščiti šibkega". Če bomo proces odločanja prepustili zgolj teži denarnice, bo to pomenilo, da smo

Csaba Szabó

Pogovor s Csabo Szabóm, starešino Zveze tabornikov Pomurja in članom projektne skupine mednarodnega projekta Izziv prihodnosti.

pljunili prav na ta princip skavtstva. Ravno tako pa bo, po mojem, to privedlo do pojava belih lis po Sloveniji, kjer organizacije več ne bo.

Kako ocenjuješ, kot član starešinstva ZTS, trenutno stanje v organizaciji?

Smo živeli tudi boljše čase. Kadrovsko močnejši in enotnejši v tem, v katero smer peljati to taborniško barko. Ne da bi bilo stanje alarmantno, vendar se mi zdi, da postajamo dokaj ranljivi na določenih področjih.

Kakšno je tvoje mnenje o vedno aktualni in nikoli do konca dogovorjeni zadevi - članarini, oz. natančneje o odvodu članarine?

Okoli te teme smo tudi na našem območju prelili kar precej črnila, tako po rodovih, kot tudi na območju. Ponavadi se tej temi približujemo s plati socialne in kar naprej jamramo, da mi za to nimamo denarja, in to po inerciji ponavljamo kar naprej. Menim, da bi to temo končno morali doreči in jo dati na stranski tir. Še posebej zato, ker smo vzgojna organizacija in bi se morali bistveno več posvečati tej plati našega dela. Dodelati program, ki v pravem pomenu besede pomaga vzgajati človeka z veliko začetnico, vzgojiti kader, ki je ta program sposoben prenesti v življenje. In ko se taka stvar doseže, potem ima tudi svojo ceno!

Amerikanec, amerikanec@rutka.net

TABORNIŠKE NOVICE

Moč je v znanju

To so besede, ki sem jih prvič prebral v prvem razredu osnovne šole. Mogoče se takrat še nisem povsem zavedal, kaj točno pomenijo, vendar mi je to skozi leta postajalo vse bolj jasno. Še dandanes pa se jih spominim v kakšnem trenutku, ko mi je zaradi nečesa, česar sem se nekoč naučil, neka stvar lažja.

Znanje je neprecenljivo, znanje je tisto, ki nekaj pomeni, in le s praviim znanjem lahko delo opravljamo dobro in kvalitetno.

Načelniki, pomislite na besede iz naslova, ko boste razmišljali o tem, koga letos poslati na tečaje.

Znanja, ki jih vaši člani lahko pridobijo na tečajih Zveze tabornikov Slovenije, so nujno potrebna za kvalitetno izvajanje taborniškega programa v vaših enotah.

Razmišljajte o tem, da bi vaši vodniki z veseljem na vodov sestank povabili nekoga, ki bi otrokom povedal kaj več o užitnih rastlinah, da bi bilo dobro imeti v rodu nekoga, ki bi res znal pripraviti progo za orientacijo, nekoga, ki bo na taborjenju postavil pravi taborniški vhod, in nekoga, ki bo otroke naučil pravilnega in varnega streljanja z lokom.

Seveda pa ne pozabite na tiste, ki bodo o tem morali razmišljati za vami.

Pošljite svoje člane na vodniške, specialistične in inštruktorske tečaje. Dajte jim možnost, da si pridobijo znanje, ki ga bodo lahko koristno uporabili. Dajte jim možnost, da bodo lahko pokazali svojo moč!

Miha Škofic

Načelnik za izobraževanje v ZTS

Taborniški kino

Le zakaj bi trošili denar in čas, da bi naše MČ-je povabili v kino, če pa lahko vse naredimo sami. Šolsko jedilnico smo malce preuredili in taborniški kino je bil nared. Med reševanjem krajših tehničnih zapletov ("js nism kriv, če cd ni delal ☺") so se MČ-ji zabavali s petjem in plesom. Zapleti so bili hitro rešeni in predstava se je pričela. Film *Neverjetni nas* je vse skupaj navdušil in kino se bo še kdaj ponovno odprlo. Tudi vi ste vabljeni v taborniški kino. Vstopnine ni!

SiNi, sini@rutka.net

MČ-ki zavzeto spremljajo dogajanje na velikem platnu! Foto: SiNi.

A si tud notr padu? Luka je bil absolutni zmagovalac v skokih v sneg! Foto: SiNi.

Brž gor na smrejkooo

Dvodnevna avantura za PP in Grče iz Rodu Pusti Grad Šoštanj se je odvijala na 1577 metrov visokem Smrekovcu, edinem vulkanskem pogorju v Sloveniji. V majhni kočici pod vrhom smo preživeli dva imenitna dneva (akcije sta se udeležila tudi dva člana Rašiškega rodu iz Ljubljane, ki sta se odzvala vabilu organizatorja in pristopala na Štajersko, ter se tako vsaj enkrat naučila svežega zraka ☺). Prvi dan smo preživeli ob treniranju signaliziranja z Morsejevo abecedo in lopatkanju po snegu, ki ga je bilo skoraj meter. Ob zvokih kitare in petju smo preživeli noč, naslednji dan pa smo v prečudovitem vremenu osvojili vrh. Na samem vrhu smo zgradili bivak, tekmovali v skokih v sneg in uživali v razgledu na bližnjo in daljno okolico. Sledil je še povratek v dolino in dana je bila obljuba, da kaj podobnega kmalu zopet ponovimo.

SiNi, sini@rutka.net

Meniš, da neformalno izobraževanje ni dovolj cenjeno!

Se tudi ti sprašuješ, kakšna je vrednost neformalnega izobraževanja?

Ali veš, kaj si se pri tabornikih naučil in znaš to tudi povedati?

Znotraj ZTS se tvori skupina, ki se bo spoprijela z priznanjem neformalnega izobraževanja in izkušenj ter znanj, dobljenih skozi prostovoljno delo znotraj naše organizacije.

S projektom želimo doseči, da bi se mladi zavedali možnosti za pridobivanje izkušenj, znanj in kompetenc, ki jim jih nudi naša organizacija in da bi le-te znali izraziti in izkoristiti pri iskanju zaposlitve in ostalih priložnostih v življenju.

Nekaj idej, dobrih praks iz drugih organizacij in tujine o tem, kako uresničiti našo zamisel, že imamo, odprti pa smo tudi za nove ideje, ki se skrivajo v tvoji glavi.

Možnost za sodelovanje je tako na celotnem projektu kot tudi na posameznih delih.

Če te morda področje mika po profesionalni ali študijski plati, si prav tako dobrodošel/la med nami. Lahko ti ponudimo podporo in okolje za izvedbo seminarske ali diplomske naloge iz tega ali sorodnega področja.

Vse, ki vas to področje in sodelovanje z nami zanima, vabimo, da pišete na silos@rutka.net. Povedali boste lahko svojo idejo ali pa se priključili planiranju in izvedbi že osnovanih delov projekta.

Silos in Bača

Ali taborniki krademo?

Vse od Pow-Wow-a naprej se taborniki rodu Louis Adamič iz Grosuplja to precej pogosto sprašujemo. Na omenjenem zletu so nam namreč izginili štirje podmetači, deset šotork in sekira. V času, ko smo na različne načine poskušali opremo dobiti nazaj, smo izvedli, da nismo edini, ki pogrešamo opremo.

Podmetači so izginili iz zadnje baze Jupitra zadnji dan, ko so fantje pospravljali. Naš mlajši vod (2. baza Merkurja) je sekro zadnjič videl zapičeno v sušici ogrodja jedilnice. Pogrešane šotorke so vidno označene na straneh z napisom RLA.

V rodu se popolnoma zavedamo, da bi lahko na svojo opremo bolje pazili in tako preprečili izginotja (odslej vsekakor bomo), a kdo bi si mislil, da nam bodo opremo vzeli drugi taborniki.

Novo "lastnike" naše opreme pozivamo, da vrnejo, kar jim ne pripada. Ne pričakujemo, da bodo vzpostavili stik z nami (lahko nas presenetite na nina.kusar@rutka.net), opremo lahko pustijo na ZTS in bomo sami prišli ponjo.

Taborniki RLA

Kako ustvariti okolje za boljšo participacijo mladih?

Aktivno sodelovanje znotraj organizacije?

Kako bolje vključevati mlade?

Te to področje zanima? Misliš, da v tej smeri še nismo naredili dovolj ...

Vabimo, da se nam pridružiš na seminarju "Participative group methods for International youth work" v Weimarju v Nemčiji od **19. do 27. maja 2005**. Na seminarju bomo v mednarodnem okolju govorili o uporabnosti metod za delo z velikimi skupinami kot tudi orodjih za sodelovanje mladih.

Vse kar moraš storiti je, da nam pošlješ svojo prijavo s kratkim opisom, kako si predstavljaš večjo vključenost mladih pri delovanju na posameznih segmentih naše organizacije, kaj si na tem področju že storil in kakšne ideje še imaš. Pri prijavi bomo upoštevali izkušnje in pripravljenost za delo na tem področju. Izzivamo te k aktivni participaciji.

Edina pogoja sta polnoletnost in lastna motiviranost.

Vsi stroški seminarja so pokriti s strani programa Mladina in ZTS.

Prijave pošljite takoj zdaj na barbara.bacnik@kiss.si, da ne bo prepozno.

Bača in Silos

Orientacijsko tekmovanje na Kosovem

Kosovo najbrž poznate samo po nenehnih poročanjih medijev o nasilju med Albanci in Srbi, tokrat pa vam je na voljo nekaj povsem drugega: kosovski taborniki prirejajo dvodnevno orientacijsko tekmovanje, ki se bo odvijalo blizu Kosovske Mitrovice med 22. in 24. aprilom. Gre za zadevo na moč podobno našemu ROT-u, zato lahko primerjalne paralele vlečete od tam. Prav vse informacije pa so vam na voljo na: nationalscoutcenterkosova@yahoo.com. Si upate na tako avanturo??

Matic Stergar, mstergar@kss-loka.si

Tabornik prvi brez postanka okoli sveta

Steve Fossett se je v noči na 1. marec odpravil na rekordni podvig - samostojni polet okoli Zemlje brez postanka.

Fossett je s posebnim letalom Virgin Atlantic GlobalFlyer obkrožil svet v 67 urah, eni minuti in 46 sekundah. Po vzletu z letališča Salina v Kansasu je letel preko Britanije, Francije, Italije, Egipta, Pakistana, Indije, Kitajske, Japonske, Havajev, Kalifornije ter pristal ponovno na kansaškem letališču. Preko spleta je Fossettov 19880 navtičnih milj dolg polet spremljalo več milijonov ljudi z vsega sveta.

V Guinnessovo knjigo rekordov bo vpisan kot prvi, ki je opravil samostojni polet okoli Zemlje brez postanka. Še neuradno pa je National Aeronautique Association (NAA) priznala polet kot najhitrejši polet brez postanka in dotakanja goriva.

Od leta 2002 je Steve Fossett član Svetovnega skavtskega komiteja in tudi pokrovitelj novega programa Taborniki sveta (Scouts of the World Programme).

V intervjuju za britansko revijo Saga je 60 letni milijarder Fossett, ameriški Eagle Scout, izjavil, da je ravno taborništvo in pripadnost skavtskemu gibanju tisto, kar ga žene v podiranje vedno novih rekordov na zemlji, v zraku ali na vodi: fPri tabornikih sem prvič osvojil vrh gore in se med 11. in 18. letom naučil tudi spretnosti vođenja. Mogoče me ženejo nagrade. Pri tabornikih dobiš nagrado (osvojiš novo znanje), ko napreduješ v znanju in dokažeš, da si je vreden. Mislim, da je zame vsak postavljen rekord kot osvojitev novega in višjega taborniškega znanja."

Tina Bržan, tina.brzan@rutka.net

Škofjeloški bivak. Foto: Jure Orehek.

Razpis tečajev s področja specialnosti in vodenja, ki jih v času poletnih počitnic organizira ZTS

S tečaji za PRIDOBIVANJE ZNANJA S PODROČJA SPECIALNOSTI želimo ponuditi znanja in spretnosti, s katerimi bomo pri članih, vodnikih in načelnikih skrbeli za kvalitetno delovanje na področju taborniških specialnosti, ki so za tabornišvo še posebej pomembne.

TEČAJ ORIENTACIJE IN TOPOGRAFIJE, GŠ Bohinj, 25.6. - 3.7. 2005

Tečaj je **namenjen** tabornicam in tabornikom, ki želijo obogatiti lastno znanje na tem področju, vodnikom kot pomoč pri delu v vodu in načelnikom za zagotavljanje podpore za izvajanje teh vsebin v roku.

Udeleženci bodo osvojili **znanje in spretnosti** iz naslednjih področij:

- geografska orientacija,
- splošno o kartah, vrste in lastnosti kart, geografska vsebina,
- branje kart in kartometrija,
- merjenje in ocenjevanje v naravi,
- kompas in drugi tehnični pripomočki za orientacijo,
- gibanje po terenu s pomočjo kompasa in karte,
- skica terena, izdelava skice,
- orientacija na terenu.

Pogoja:

- starost najmanj 15 let,
- osnovno znanje drugega lista.

Vodja tečaja: Andraž Ravnikar, specialist orientacije in topografije (amikky@excite.com).

Naziv: po opravljenem tečaju bodo udeleženci pridobili naziv specialist pripravnika.

TEČAJ BIVANJA V NARAVI IN PIONIRSTVA, 8.7. - 13.7. 2005

(kraj izvedbe bo sporočen naknadno)

Tečaj je **namenjen** tabornicam in tabornikom, ki želijo obogatiti lastno znanje na tem področju, vodnikom kot pomoč pri delu v vodu in načelnikom za zagotavljanje podpore za izvajanje teh vsebin v roku.

Udeleženci bodo osvojili **znanje in spretnosti** iz naslednjih področij:

- poznavanje vrvi in vozlov,
- osnove bivanja v naravi,
- ognji, ognjišča, način prižigavanja ognja,
- odnos preživetnika do narave in oprema preživetnika,
- izdelava pionirskih objektov,
- priprava hrane v naravi.

Pogoja:

- starost najmanj 15 let,
- osnovna znanja zahtevana z veččinami: Orodjar, Taborni izumitelj,

Vrvar in Nastanjevalec.

Vodja tečaja: Laura Žižek, specialist pionirstva in bivanja v naravi (laura.zizek@rutka.net).

Naziv: po opravljenem tečaju bodo udeleženci pridobili naziv specialist pripravnika.

LOKOSTRELSKI TEČAJI, GŠ Bohinj, 30.7 - 6.8. 2005

Tečaj je **namenjen** tabornicam in tabornikom, ki želijo obogatiti lastno znanje na tem področju, vodnikom kot pomoč pri delu v vodu in načelnikom za zagotavljanje podpore za izvajanje teh vsebin v roku. Tečaj organiziramo skupaj z Lokostrelsko zvezo Slovenije.

Udeleženci bodo **lahko sodelovali** na naslednjih stopnjah usposabljanja:

- tečaj za vaditelje lokostrelstva
- tečaj za učitelje lokostrelstva I.
- Tečaj za učitelje lokostrelstva II.

- tečaj za nacionalne sodnike in direktorje na lokostrelskih tekmovanjih

Pogoji:

- Kandidati za tečaj za vaditelje lokostrelstva morajo biti stari najmanj 16 let.

- Kandidati za tečaj za učitelje lokostrelstva I. morajo biti polnoletni, s končano srednjo šolo in z nazivom vaditelj lokostrelstva.

- Kandidati za tečaj za učitelje lokostrelstva II. morajo biti polnoletni, s končano srednjo šolo in z nazivom učitelj lokostrelstva I. Poleg tega morajo imeti vsaj štiri leta tekmovalnih izkušenj in eno leto športno-pedagoških izkušenj.

Vodja tečaja: Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si).

Naziv: Vsi tečaji so verficirani pri Strokovnem svetu RS za šport. Tečajniki lahko po opravljenem tečaju pridobijo ustrezno licenco, vpišejo pa se lahko tudi v razvid strokovnih delavcev v športu, ki ga vodi MŠŠ, RS.

S tečaji za USPOSABLJANJE NA PODROČJU VODENJA želimo ponuditi znanja in spretnosti, s katerimi bodo vodje skrbeli za kvalitetno delovanje organizacijskih enot (družine, kluba) in izvajanje taborniškega programa.

TEMELJNI TEČAJ ZA VODJE ENOT (načelnike družin, klubov),

Gozdna šola Bohinj, 14. - 21.8. 2005

Tečaj je **namenjen** tabornicam in tabornikom, ki že ali bodo opravljali funkcijo načelnika družine oz. kluba.

Udeleženci bodo osvojili **osnovno znanje in spretnosti** iz naslednjih področij:

- poznavanje strukture in sistema delovanja organizacije,
- razumevanje poslanstva, temeljnih načel in vzgojne vloge organizacije,
- orodja za delovanje, planiranje in izvajanje,
- poznavanje programa ZTS,
- odnos mladi - družba.

Pogoja:

- starost najmanj 17 let,
- osnovno znanje drugega vozla (za tabornike) ali druga primerljiva znanja.

Vodja tečaja: Tanja Cirkvenčič (tanja.cirkvencic@rutka.net), Gregor Vinde (vindi@rutka.net).

Naziv: po opravljenem tečaju in projektu bodo udeleženci pridobili naziv Vodja - načelnik družine, kluba.

Na podlagi opravljanja funkcije načelnika družine, kluba v roku bodo udeleženci pridobili tudi mednarodno oznako (rutica in obroček).

NADALJEVALNI TEČAJ ZA VODJE ENOT (načelnike čet, rodov),

Gozdna šola Bohinj, 14. - 21.8. 2005

Tečaj je **namenjen** tabornicam in tabornikom, ki že ali bodo opravljali funkcijo načelnika čete oziroma rodu.

Udeleženci bodo **nadgradili in razširili znanje in spretnosti** iz naslednjih področij:

- poznavanje strukture in sistema delovanja organizacije,
- razumevanje poslanstva, temeljnih načel in vzgojne vloge organizacije,
- orodja za delovanje, planiranje in izvajanje,
- poznavanje programa ZTS,
- odnos mladi - družba.

Pogoja:

- starost najmanj 18 let,
- opravljen temeljni tečaj za vodje enot, opravljen in predstavljen projekt.

Vodja tečaja: Nina Arnuš (nina@rutka.net).

Naziv: po opravljenem tečaju in projektu bodo udeleženci pridobili naziv Vodja - načelnik čete, rodu.

Na podlagi opravljanja funkcije vodje v roku bodo udeleženci pridobili tudi mednarodno potrdilo in oznake (ogrlica).

SPLOŠNI POGOJI IN ROKI PRIJAV

Rok prijav za udeležence je 30. maj 2005.

V primeru večjega števila prijav kot je predvidenih mest, bomo upoštevali datum prijave. Kasnejše prijave bomo sprejemali samo v primeru popolnitve mest za posamezne tečaje, seminarje in delavnice.

Če bo prijav manj, kot je najmanjše predvideno število udeležencev za posamezen tečaj, seminar ali delavnico, bo ta odpovedan.

Pri pogojih za starost udeleženk in udeležencev velja koledarsko leto.

Prijava je potrjena, ko je nakazana polovico tečajnine; drugo polovico je potrebno poravnati najkasneje 20 dni pred začetkom tečaja.

Roki za odpoved udeležbe:

- nad 20 dni pred začetkom tečaja - brez stroškov.
- od 20 do 7 dni pred tečajem - organizator zadrži 10% tečajnine (administrativni stroški).
- kasnejša odpoved - organizator zadrži 50% tečajnine (stroški organizacije).

Prijave zbiramo preko spletne prijavnice na znanje.rutka.net.

Dodatne informacije na spletni strani znanje.rutka.net.

Vprašanja pošljite na zts@rutka.net.

Lahko pomagaš kot PROSTOVOLJEC, PROSTOVOLJKA (kanarček, kanarčica)

v Gozdni šoli ZTS v Bohinju

Med poletno sezono v letu 2005 (od maja do sredine septembra) želimo s pomočjo taborniških prostovoljcev in prostovoljk zagotoviti tehnično pomoč pri organiziranju vseh izmen, ki bodo potekale v GŠ ZTS.

Zato vabimo aktivne tabornice in tabornike:

- ki so stari nad 18 let,
- imajo smisel za delo v skupini in za delo z mladimi in želijo razviti organizacijske sposobnosti,
- želijo preživeti od 7 do 10 dni počitnic kot osebe Gozdne šole in s tem prispevati k razvoju Gozdne šole kot taborniškega centra,
- sodelovanju v skupini tehničnega osebja (kanarčki).

Naloge prostovoljnega osebja so:

- opravljanje pisarniškega dela,
- urejanje hiše in tabornega prostora,
- priprava opreme in materialnih sredstev potrebnih za izvedbo programa,
- obratovanje interne kantine v dogovorjenih urah.

Poleg tega lahko prostovoljno osebje pomaga tudi pri organizaciji programskih aktivnosti, kot so lokostrelstvo, orientacija, življenje v naravi, veslanje in dejavnosti na vodi, planinstvo, kulturno zabavna animacija in igre.

Prijave čim prej oz. do 10. maja 2005 v pisarni ZTS po telefonu 01/300 08 20 ali preko spletnega naslova ZTS@rutka.net.

Mobilne izobraževalne enote

Kdo bo prevzel rod in kdo bo drugo leto skrbel za denar?

Zakaj je rodova uprava razdeljena in se nič ne more zmenit?

Kako pobotat družini MČ in GG? Zakaj naš rod sploh še izvaja zastarelo tekmovanje? Ali ne bi poizkusili s kakšnim novim, svežim izzivom???

Na ta in na še mnoga druga vprašanja vam pomagajo odgovoriti MOBILNE IZOBRAŽEVALNE ENOTE.

Mobilne izobraževalne enote izvajajo naslednje delavnice:

1. KADROVANJE
2. TIMSKO DELO
3. REŠEVANJE KONFLIKTOV
4. PLANIRANJE PROJEKTOV

In ker so mobilne, se izkušeni trenerji samo na vašo željo pripeljejo pred vrata vašega rodu, čete, družine, mestne zveze ali območja.

Torej, če potrebujete pomoč pri reševanju problemov, injekcij motivacije, nov pristop k delu, čimprej pišite Nini Arnuš na nina@rutka.net (vsaj en mesec

pred predvideno izvedbo delavnice) in si rezervirajte termin!

NE ČAKAJ NA MAJ, NAPIŠI SEDAJ: Kdor piše v 24-tih urah po ogledu oglasa, dobi v dar še prešvicano rutko trenerja ali trenerke!!!

P.S.: Če imate v enotah še kakšne druge probleme, katerih zgoraj navedene delavnice ne morejo rešiti, lahko vseeno pišete in skupaj bomo poiskali primerno rešitev.

P.P.S.: Primerni termini za izvedbo delavnic so lahko na taborjenjih, jenskih posvetih ali katerikoli dnevi z vsaj 4-urno časovno luknjo.

Razpis državnega mnogoboja Zveze tabornikov Slovenije za vse starostne kategorije

ORGANIZATOR:

Zveza tabornikov Slovenije in soorganizator Rod Črno jezero iz Slovenske Bistrice.

DATUM IN KRAJ TEKMOVANJA:

Od petka 17. 6. do nedelje 19. 6. 2005 v Laporju pri Slovenski Bistrici. Prostor in pot do kraja tekmovanja bosta primerno označena.

ČASOVNI RAZPORED MNOGOBOJA:

petek 17.00 - 19.00 Prihod, prijava in namestitve ekip
sobota 7.30 Zbor ekip, žrebanje štartnih števil in panog za mlajše grče, pričetek državnega mnogoboja
nedelja 11.30 Zaključek tekmovanja, razglasitev rezultatov, podelitev nagrad

PREVOZI:

Priporočamo prevoz z vlakom, saj je kraj tekmovanja v neposredni bližini železniške postaje Slovenska Bistrica.

NAMESTITVE:

Tekmovalci in osebe bodo nameščeni v šotorih, zato morajo ekipe prinesiti s seboj šotore, spalne vreče, ležišča in drugo opremo, ki jo potrebujejo za bivanje v naravi in tekmovanje.

PREHRANA:

Za prehrano v soboto in nedeljo je poskrbljeno, za večerjo v petek zvečer pa morajo ekipe poskrbeti same.

TEKMOVALCI IN TEKMOVALNE STAROSTNE SKUPINE:

Na državnem mnogoboju lahko v konkurenci tekmujejo vse ekipe MČ, GG, PP in grče ne glede na udeležbo in rezultat na območnem mnogoboju (letos je zaradi izenačitve pogojev za udeležbo tekmovanje odprto).

Starostne skupine so naslednje:

Murni (rojeni 1999 in kasneje).

Skupina I - MČ (rojeni leta 1997 ali 1998).

Skupina II - MČ (rojeni leta 1996).

Skupina III - MČ (rojeni leta 1995).

Skupina IV - MČ (rojeni leta 1994).

Skupina V - GG (rojeni leta 1992 ali 1993).

Skupina VI - GG (rojeni leta 1990 ali 1991).

Skupina VII - PP (rojeni med 1985 in 1989).

Skupina VIII - GRČICE in GRČE - mlajši (rojeni med 1975 in 1984).

Skupina IX - GRČICE in GRČE - starejši (rojeni 1974 in prej).

PRAVILA:

Veljavna pravila mnogoboja lahko najdete v priročniku Taborniški mnogoboji (ZTS, april 1999) in na rutka.net.

POGOJ ZA UDELEŽBO:

Tekmovalci morajo imeti taboriško izkaznico, veljavno za leto 2005 in potrjeno kartico zdravstvenega zavarovanja. Rodovi morajo poskrbeti za odgovorno in usposobljeno vodstvo ekip.

ŠTARTNINA (za 5 člansko ekipo):

MČ, GG, PP, grče: 18.000 tolarjev, murni: 12.800 tolarjev (samo sobota), spremljevalec ekipe-vodnik ali dodatni član: 3.200 tolarjev, odbitek za tiste,

ki so na tekmovanju samo v soboto/za ekipo: 3.000 tolarjev, odbitek za tiste, ki so na tekmovanju samo v soboto/na posameznika: 600 tolarjev.

V štartnino je vključena prehrana za udeležence v soboto in nedeljo, našitki za petečlanske ekipe, nagrade za najboljše ekipe ter stroški organizacije mnogoboja.

Za spremljevalca in morebitnega dodatnega člana ekipe je potrebno doplačilo. Ekipe, ki sodelujejo na mnogoboju samo v soboto in ne bodo ostale do nedelje plačajo nižjo štartnino (štartnina minus odbitek).

Štartnino nakažite najkasneje **do petka, 10. junija 2005**, na TR 02010-0014142372, sklic na številko 1030201+šifra rodu za ekipe MMČ in 1030202+šifra rodu za ekipe GG, PP in grče. Za vse zamudnike, ki se bodo prijavili do tekmovanja bo štartnina znašala 23.000 tolarjev, štartnina, ki bo vplačana ob prihodu na tekmovanje, pa bo znašala 28.000 tolarjev.

ROK IN VELJAVNOST PRIJAV:

Rok prijav ekip je **petek, 10. junija 2005**. Prijavo pošljite na naslov: ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE, Parnova 33, 1000 Ljubljana, ali po faksu na 01/436 14 77 ali na spletni naslov zts@rutka.net. Upoštevali bomo samo pisne prijave na ustreznem obrazcu (ki bo na voljo na Rutki, lahko pa vam ga na željo pošljemo v e-obliki). Prijava je veljavna le z vplačilom štartnine, zato v pisarni ZTS preverite, če je le-ta plačana.

Odjave so možne do 13. junija 2005. Sprejemamo samo pisne odjave, poslane na zgornji naslov. Štartnine za ekipe, ki se bodo odjavile po tem datumu oz. ne bodo sodelovale na mnogoboju, organizator ne vrača.

VABILO SODNIKOM

Vabimo vse sodnike, da se nam pridružijo na mnogoboju. Udeležba na mnogoboju je za sodnike brezplačna. Svojo prijavo pošljite na zts@rutka.net.

Pozor! Sodniki morajo imeti opravljen sodniški seminar. Sodniški seminar za tiste, ki si želijo sodniki postati, bo potekal od 27. do 29. maja na Šmartnem (beri razpis sodniškega seminarja).

Rod Jadranskih stražarjev z'izle z mešanimi občutki napoveduje:

Trinajsti (13.) bičikleta žur

Vse vraževerne kolesarje (in tudi tiste nekoliko manj) obveščamo, da bo v mesecu ljubezni luč sveta ugledal trinajsti Bičikleta žur.

Bičikleta žur je taborniško tekmovanje, ki združenje tabornike in tudi ne-tabornike. Je za tiste, ki si želijo več od običajnega kolesarjenja (in manj od brezcilnega sado-mazo pedaliranja), ter bi radi kakšen dan prebili v pedaliranju po izgubljenih poteh, dobri družbi istrskih komarjev in obadov, zdravih blatnih kopelih in ob večglasnem spremstvu črčkov in prestrašenih vaških kokoši.

Leto vam lahko napovemo še več intelektualno/fizično/kulinaričnih izzivov, možnosti reševanja globalnih in lokalnih svetovnih problemov, spoznavanja še neodkritih klancev, dajanja prve pomoči obnemoglim kolesom, kreativnega uničevanja celih zračnic, divjega bežanja pred razdraženimi psi, hitrostnega strmenja v daljavo in še mnogo več. Ker smo na kakšno neumnost zagotovo pozabili, vas lepo prosimo za udeležbo in posredovanje le te v direktni obliki.

Dobimo se 7. maja, najkasneje do 7.00 ure, na taborniškem prostoru nad Jagodjem (Izola). Možno bo prespati iz petka na soboto, kot tudi iz sobote na nedeljo. Seveda pa ne pozabite na šotore.

En tekmovalac(-ka) v ekipi je lahko leto starejši(-a) oziroma mlajši(-a). Tekmovalci, mlajši od 18 let morajo ob prijavi predložiti izjavo staršev. Tekmovanje je odprtega tipa, tako da se ga lahko udeležijo tudi tisti, ki niso člani taborniške organizacije (rekreativci), ki se bodo skupaj s taborniški ekipami potegovali za **VELIKO NAGRADO RJS**.

Pedalirala se v treh kategorijah:

1. taborniki od 15 do 17 let,
2. taborniki od 18 do 99 let,
3. rekreativci od 99 do 15.

Tako taborniške kot rekreativne ekipe morajo biti tričlanske. Ekipe so lahko mešane. Popolnoma ženske ekipe imajo olajšave pri "fizičnih" preizkušnjah.

ŠTARTNINA: znaša 12.000 SIT/ekipo, za ekipe, ki se bodo prijavile do 30. aprila 2005, oziroma 18.000 SIT/ekipo, za zamudnike in prijave na startu.

Štartnino nakažite do sobote 30. aprila na TTR račun RJS Izola 10100-0029096891 (Banka Koper) s pripisom "za Bičikleta žur".

Štartnina vključuje: majico, barvno karto, dva topla obroka (kosilo in večerja med sobotnim večernim programom), popotnico za vsakega udeleženca in organizacijo tekmovanja.

OBVEZNA OPREMA:

Ekipna - prva pomoč.

Oseba - gorsko kolo, čelada, **jedilni pribor in menažka**, rutica (za tabornike), pribor za krpanje zračnic (lepilo in "flike"), zračna tlačilka, rezervna zračnica.

PRIJAVE: sprejemamo le na naslov **Teja Vidic, IX. Korpus 30, 6310 IZOLA**

Prijave morajo vsebovati fotokopijo plačane položnice za vplačilo štartnine, ime ekipe in rodu, kategorijo, v kateri namerava ekipa tekmovati, naslov in telefonsko številko vodje ekipe. Prijave, ki ne bodo vsebovale **vsega** zgoraj naštetega, ne bodo veljavne! Za vse informacije pokličite 041/226-908 (Teja) ali 031/377-588 (Vilette), ali na bici.rutka.net.

In ne pozabite, Bičikleta žur doseže svoj vrhunec v soboto zvečer, kjer se ob dobri hrani in še bistveno boljši družbi ter seveda najboljši glasbi, lahko prepustite romantični mesečini makajnega neba in ob toploti tabornega ognja, rečete kšno s starimi znanci in novimi prijatelji ter ob klepetu zaključite prijeten dan.

Za zdravo telo v Izolo na kolo!

Vabilo na vodniški tečaj za vodnike MČ in GG

Vodniški tečaj bo potekal v organizaciji Kokskega Rodu in Rodu Svobodni Kamnitnik, v okviru ZTO Kranj za GOOT, v taborniškem Centru Marindol od 17. do 27. avgusta 2005. Cena tečaja je 15.000 SIT na udeleženca. Denar nakažite na ŽR ZTO Kranj: 05100-8010532737 najkasneje do začetka tečaja. Zainteresirani sporočite kandidate na naslov: Matjaž Šveglj, Planina 27, 4000 Kranj ali na telefon 040-213-479 najkasneje do 20. 6. 2005.

Informacije o opremi in odhodu bodo tečajniki dobili naknadno na domače naslove skupaj z vprašalnikom. Tečajniki morajo imeti osvojen vsaj 3.list in biti zreli za vodnika (pri tem apeliram na načelnike rodov, da presodijo zrelost tečajnikov).

Za dodatne informacije sva vam na voljo: Matjaž - Jetka 040 213 479 (msveglj@rutka.net) ali Ana 031 550 050 (ana.bandelj@kss-loka.si).

Taborni prostor v pionirskem duhu

Tečaj pionirstva in bivanja v naravi tudi letos ponuja možnost ureditve vašega tabornega prostora v duhu pionirstva. Na tečaju zgradimo ogromno zanimivih objektov, ki pa bi jim radi vdihnili življenje. Sadovi našega dela lahko trajno polepšajo in popestrijo vaš taborni prostor. Tu pa se naše želje, upamo, združijo z vašimi. Skupaj lahko popestrimo tako vaš program, kot tudi izgled vašega tabornega prostora ali okolice koč.

Zainteresirane rodove, ki imajo možnost gostiti tečaj v času od **8.7. do 13.7.2005** pozivamo, da se nam javijo na enega od spodaj navedenih naslovov. Po zbranih prijavih bomo skupaj premleli vsa organizacijska dejstva, ki jih morata spoznati obe strani - tako naš tečaj, kot tudi gostitelji.

Izraz interesa pošljite najkasneje do **31.4.2005** na e-naslov: rado_malnar@yahoo.com, lahko pa ga tudi pokličete na številko 040/299-659.

Sodelovanje in razvoj

**Prijateljstvo je edino lepilo, ki
bo vedno držalo svet skupaj!**

W. Wilson

Sodelovanje med rodovi v Pomurskem območju je že pogovorno. Tesna povezanost med rodovi, ki se kaže tudi v skupni organizaciji aktivnosti, kot so taborjenja, vodniški tečaji, zimovanja, ima dolgo brado. Naš starešina velikokrat poudari, da je taborništvo v Pomurju obstalo predvsem zaradi tega sodelovanja. Saj ne, da bi rodovi ne tekmovali med seboj. Območni in področni mnogoboji so bili zelo napeti. Rivalstvo med rodovi je bilo občasno tako veliko, da so na medrodovih tekmovanjih včasih iskre kar letele okrog. Pa vendar so vsi vedeli, da jim bo prav rod, ki je bil boljši od njih, pomagal, ko bo potrebno. Vedno je veljalo, da je enota, ki je bila najmočnejša, tudi nosila največjo odgovornost za obstoj in razvoj taborništva v 'svetu ob Muri'. Taka enota je vlekla celo področje in pomagala ostalim rodovom pri premagovanju težav in kriznih trenutkov. Ker se je vedno zavedala, da bo takšne pomoči deležna tudi sama, ko bo v težavah.

Verjetno je bila situacija v drugih okoljih po Sloveniji podobna. Zdravo rivalstvo, ki je organizacijo poganjalo naprej. Ki ni poskušalo tistih, ki so bili slabši ali v težavah, z močjo zmagovalca ponižati, ampak je slabšim vedno ponudilo roko pomoči. Svet ni idealen. Vmes so bile tudi enote, ki se niso obnašale na ta način. Pa vendar so bile te v manjšini. Vsaj pri tabornikih.

Današnji svet je drugačen. Solidarnost in sodelovanje sta zamenjala tekmovalnost in individualizem. Žal je tega precej

tudi med taborniki in med rodovi. Ni več toliko zdrave tekmovalnosti, ki se je kazala v ustvarjalnem izmišljanju novosti v programih, v idejah, ki so veselo krožile, ko so dosegle svoj namen: pokazati, da zmoremo tudi v naši enoti slediti in razvijati taborništvo.

Več je zapiranja v lastne vrtičke. Žal tudi v Pomurju. Vodstva rodov so pozabila, da je cikličnost v taborništvo več ali manj stalna, vsaj v okoljih, ki ne premorejo veliko številčnih rodov. Pomoč šibkejšim, ko ti gre dobro, da boš lahko podobne pomoči deležen, ko ti bo šlo slabo, je postala odvečna. Zakaj bi trošili svojo energijo za druge, če pa nam je tako bolje. Zakaj bi delili svoje ideje, svoje dosežke z drugimi, slabšimi. Najprej naj oni nam nekaj dajo, potem bomo mi njim ...

Saj poznate tisto znano izjavo, ki gre nekako takole (avtor je Martin Niemöller): Ko so nacisti aretirali komuniste, sem bil tiho, saj nisem bil komunist ... Ko so zapirali Jude, sem bil tiho, ker nisem bil Jud ... Ko so prišli pome, ni bilo več nikogar, ki bi protestiral. Kam je to pripeljalo, vemo.

Verjamem, da solidarnost med taborniki še ni izumrla. Da smo še vedno sposobni sodelovanja in medsebojne pomoči. Da so tisti rodovi, ki so dobri in uspešni, še vedno pripravljeni pomagati tistim, ki niso tako uspešni. Nena zadnje nikoli ne vedo, kdaj bodo tako pomoč rabili sami. Sodelovanje pa ne pomaga samo rodovom. Pripomore k razvoju taborniške organizacije in taborništva. Saj to pa je naš cilj, kajne?

Amerikanec, amerikanec@rutka.net

POTEPANJA

Nočno orientacijsko tekmovanje

Letošnje že 28. Nočno orientacijsko tekmovanje se je odvijalo 19. in 20. marca na Igu, kamor je prispelo 70 ekip. Med seboj se je pomerilo 20 ekip popotnikov, 10 popotnic, 26 grč, 8 grčic in celo 6 ekip korenin. V kategoriji popotnikov so slavili taborniki rodu Kraških viharikov, med popotnicami so bile najboljše članice rodu Svobodnega kamnitnika, Repica je bila zmagovalna ekipa v kategoriji grč, Rašiški rod pa je odnesel trofejo najboljših med grčicami. Med koreninami so se najbolj izkazali taborniki rodu Sivega volka, Rašiški rod pa je odnesel tudi trofejo v skupni zmagi, ki so jo letos slavili že tretjič, zato so tudi trajno osvojili prehodni pokal.

Na NOT-u so se udeleženci pomerili v različnih taborniških znanjih, kot je signaliziranje Morsejeve abecede, prva pomoč, hitrostna etapa, prehod minskega polja, topografski test in vrisovanje, na preizkušnjo pa je bila postavljena tudi sposobnost orientacije.

Tudi letos nas je približno 30 napelo moči in skupaj ponovno ustvarilo nočni orientacijski preizkus, kar je zahtevalo pridna traserja Romana in Blaža, zmrzovanje kontrolorjev, 44 kg poli salame, 30 kg sira in 1400 žemelj, podoknice starim mamam na Igu, iskanje najlepšega udeleženca NOT-a, toplo juhico po končanem bolj ali manj uspešnem orientiringu in seveda našo šefico Polonco, brez katere ne bi bilo nič od tega.

Proga je bila različno dolga za različne kategorije, razlikovala pa se je tudi po številu kontrolnih točk, tako so grče pretele slabih 11 kilometrov in so poiskale 12 kontrolnih točk v strogi časovnici 4 ur in 33 minut. Zaradi razgibanega značilnega reliefa na Iškem koncu so tekmovalci prečkali številne vrtače, proga pa je večinoma potekala po gozdnem terenu, kar je bil le še dodaten izziv tekmovalcem, saj so se morali bolj zanesti na karto in svojo sposobnost opazovanja bližnje okolice, še posebej, ker je bilo oblačno vreme.

Tanja Potočnik

Tekst in foto: SiNi, sini@rutka.net

ANKETA

Gregor Traven - RaR Ljubljana, 20 let

NOT še ni bil obenem tako smešen in izgubljen kot letos. Res smo se odlično zabavali ob iskanju kontrolnih točk, ki jih nikjer ni bilo ali pa niso bile prave ☺. Morse je bil zanič, ker so bile pike enake črtam, pa nisem bil jaz nič kriv.

Špela Breclj - RMB Ajdovščina, 16 let

Sovražim vrtače. Zelo sovražim vrtače ☺. Nam je bilo zelo težko. Všeč mi je bilo, da so ekipe bile dosti bolj komunikativne in prijazne kot sicer. Zelo smo veseli, ker smo kljub vsem težavam na progi zasedli 5. mesto.

Daša Ličen - RSM Piran, 14 let

Proga je bila precej težka. To je bil moj prvi NOT in mi je bil zelo všeč, kljub orientaciji, ki nam ne gre ravno dobro. Druženje s kitaro je bilo super. Pozna se, da bolj izkušene ekipe zasedejo boljše mesto.

Genij - RSO Kranj, 27 + let

Tekmovanja v nočni orientaciji (NOT) se redno udeležujem že 12 let. Ko smo tekmovali še v konkurenci grč, smo vedno bili med najboljšimi petimi in na te čase nas vežejo res lepi spomini. Sedaj v konkurenci korenin teknujemo bolj "na izi". Se pa še vedno dobro držimo, čeprav ni prisotnega nekega velikega tekmovalnega naboja. V ospredju je predvsem, da premagaš svojo lastno lenobo in izkusiš nočni orientirring. Letos je bil NOT zelo težek. Naloge so bile strupeno težke, kar pa ni nujno slabo. Le tako naprej!

Dane Omersa - RSŽ-ml Kranj, 17 let

Proga je bila zares zelo težka. Težja kot lani. Izgleda, da se Kras širi v bližino Ljubljane ☺, saj je bilo nešteto vrtač. Veliko je bilo tudi nevrtsanih poti. Prav na nobenem KT-ju nismo dobili čaja. Drugače je bilo super.

Nina Race - RMV Portorož, 13 let

Bilo je zelo utrudljivo in tudi zabavno. Malce smo si pomagale z lučkami ostalih tekmovalcev. Največ težav smo imele pri iskanju KT 8, ki je bila preveč skrita. Med potjo smo spoznale veliko novih prijateljev. Čas smo si krajšale tudi s petjem pesmi. Lepo je bilo na enem mestu videti toliko tabornikov iz cele Slovenije.

Janez Apat - RPG Šoštanj, 21 let

Bilo je zelo super. Hitro smo se navadili na vrtačasto življenje. Če na drugih tekmovanjih ne bo vrtač, sploh ne pridemo ☺! Traser bi lahko kakšno točko postavil tudi izven vrtače (vseh 12 KT-jev je bilo v vrtači).

Matic Cankar - RŽŽ Žiri, 21 let

Bilo je "full dabr". Proga je bila dobro postavljena. Nalepke so super. Res zelo pametna ideja organizatorjev.

Ela Miška - RKV Postojna, 23 let

Na NOT-u mi je bilo zelo všeč. KT-ji so bili super težki. Timski duh v ekipi je bil super in prav "dogajalo je"! Na progi so nam ostale ekipe veliko pomagale in mi njim. Vzdušje je bilo res super.

Masa Rzen - RSK Skofja Loka, 16 let

Bilo je zelo naporno. Lani je bilo boljše, lažje in bolj prostorno za spanje. Drugače smo se imeli lepo.

Martin Širok - RLA Grosuplje, 15 let

Bilo je "full fajn". Našli smo samo eno kontrolno točko. Sreča se nam je nasmehnila šele pri desetem KT, ki smo ga našli s pomočjo azimuta. Taborniki smo carji!

Maruša Aravs - RJZ Velenje, 16 let

Poznane smo kot ekipa z najboljšim timskim duhom in zato smo se imele res super. Teren je bil zelo zahteven in noč naredi stvar še veliko težjo. Organizacija je bila super.

Jaka Fortuna - RBS Ljubljana, 30 let

Po toliko letih na NOT-ih težko povem kaj novega. Organizacija je super. V primerjavi z prejšnjimi leti je napredek opazen. Mogoče udeležba na tekmovanju ni tolikšna kot v prejšnjih letih, čeprav je še vedno dobro obiskana s strani tabornikov iz cele Slovenije.

Nina Kušar - RLA Grosuplje, 17 let

Proga je bila zelo težka. Noč ni bila svetla, bila je zelo temna. Smo zelo utrujeni, ubogi, najbolj bogi. Smilimo se sami sebi. NE, PA NE ☹️ "Full" je dobro in drugo leto zagotovo spet pridemo.

Smo ali nismo NOT ...

...v časovnici namreč. Tradicionalno tekmovanje ob odlični družbi vsako leto ponudi tudi zahtevno orientacijo, zavito vrisovanje in zahrbtno topoteste, atraktivne nagrade in brezhibno organizacijo. Poleg ROT-a zagotovo edino tekmovanje, na katerem ima zmaga tudi prestižen pomen.

Vendar se zdi, da je prav zaradi dobro uigrane ekipe, ob kateri imamo občutek, da lahko tekmovanje brezhibno izpelje že z dvema tednoma priprave, še prostor za napredek. Pogrešamo rahlo evolucijo, novosti, konec koncev bi lahko bil prav NOT tekmovanje, ki bi uvajalo nove standarde, kot je bil Sport-Ident, za ROT in ostala tekmovanja, namesto da jih uvaja z zamudo.

Močvirsem, za katere vem, da tudi sami opravijo podrobno analizo tekmovanja, pa lahko, tudi v pomoč organizatorjem drugih taborniških orientacijskih tekmovanj, vseeno kaj namignemo.

Eden od "bombončkov", ki jih NOT ponuja, so zagotovo karte. Te so tiskane posebej za tekmovanje, kar ponuja organizatorju določene prednosti. Prva je ta, da lahko trasa tekmovanja poteka tudi na več listih DTK 25 in je tisk v tem primeru cenejši od nakupa ustrezne količine vnaprej natisnjenih listov karte, druga pa je reambulacija, ki jo lahko pred tiskom izvede na karti. Če se spomnite preteklih NOT-ov, boste ugotovili, da je karta vsaj v okolici kontrolnih točk zelo dobro držala. Letos, žal, organizator karte ni reambuliral (pomanjkanje časa?). To je tudi eden od vzrokov za afero "V kateri vrtači je prva pomoč?", ki ste jo imeli možnost spremljati na forumu rutka.net. Pojavljale so se namreč ekipe, ki kot pripomoček za orientacijo in kasnejše analize uporabljajo GPS. To pa je sila natančna zverina, ki lahko odkrije trasiranje napako oz. napačno lokacijo kontrolne točke tudi tam, kjer se glede na karto zdi, da je vse v najlepšem redu. Glede na pričakovano povečanje števila ekip s tovrstnimi pripomočki in težki kontroli prepovedi (o smiselnosti prepovedi kdaj drugič), bi

bilo dobro, če bi si kak GPS za pomoč pri trasiranju omislili tudi organizatorji (na prava sicer ni ravno poceni, vendar se jo da za kak dan tudi izposoditi). GPS lahko predstavlja dober pripomoček za reambulacijo, kadar tiskamo svojo karto, traserju, ki dela na že vnaprej natisnjeni karti pa omogoči, da se območij, kjer je položajna natančnost karte slaba, izogne.

Vsi stari orientacijski mački s(m)o lju-bitelji zahtevnih prog in si lepšega kot nekaj kvadratnih kilometrov vrtačastega terena (poleg balvanov na Ukancu) sploh ne znamo predstavljati. A vendar to, da prav vse točke ležijo v vrtačah, v mlajših kategorijah težko sproži kakšno veliko evforijo in kakšno ekipo že na KT2 za vse večne čase prepriča, da orientacijska tekmovanja za njih niso prava stvar. Zato se mi zdi včasih smiselno, da se vsaj pri PP-jih trasa začne z lažjimi KT in se težavnost nato stopnjuje, da zelo težki KT sledi kakšna lažja, da si ekipe, ki so dve uri v falangah prečesavale popolnoma napačen revir, spet povrnejo malo samozavesti. Posledice pretežke proge lahko letos vidimo v kategoriji popotnic, kjer je zmagovalna ekipa našla le tri kontrolne točke. Če nam omejitve pri številu ljudi, ki jih lahko pošljemo na kontrolne točke, ne dovoljujejo različnih KT za posa-

mezne kategorije, potem raje s težjimi KT podaljšamo progo grčam, kot da bi bila proga za popotnice le za kakšno KT ali dve skrajšana proga za grče.

In še beseda ali dve o hitrostni etapi. Razen v kategoriji grč so točke na tej preizkušnji dokaj enakomerno razporejene med vse ekipe. Pri grčah pa so letos od 25 ekip točke dobile le 4. Najhitrejša je za prehod potrebovala 4 minute in 30 sekund. Najhitrejši popotniki pa 10 minut 46 sekund. Kaj je vzrok 2,4-kratne razlike med najhitrejšimi grčami in popotniki? Kondicija? Prav gotovo ne. Znanje orientacije? Verjetno, a le dokler ne vemo, da si nekatere ekipe pri grčah najprej celotno hitrostno etapo ogledajo, celo markirajo in jo šele nato pretečejo. Ekipe, ki so se hitrostne etape lotijo tako kot je mišljena, so za njo še vedno porabile okoli 10 minut, kar pa jim zaradi sistema točkovanja ne prinaša točk. Kako torej zagotoviti vsaj v skladu z idejo hitrostne etape, ki naj bi preverjala hitrost orientacije in fizično pripravljenost ekip, bolj pošteno točkovanje, uresničevanje prepovedi ogleda pa je v praksi neizvedljivo. Ena od možnosti je linearna razporeditev točk glede na dosežene čase med vse ekipe v kategoriji, ki so hitrostno etapo uspešno prehodile. Drugo možnost predstavlja 3-kratnik časa

zmagovalca namesto 2-kratnika kot meja za dosego točk. Z druge strani pa se lahko problema lotimo tudi z drugačno traso hitrostne etape. Če je le-ta zelo dolga, ali poteka celo med tremi KT, se ekipam ogled najbrž ne bo splačal. Lahko pa hitrostna etapa poteka tudi od štarta do KT1, pri čemer si trase ekipa zato, ker dobi karto v roke šele na štartu, ne more vnaprej ogledati. V vsakem primeru pa se je potrebno izogniti hitrostni etapi na koncu orientacijske preizkušnje. Takrat ekipe namreč že približno vedo, koliko časa še imajo, da bodo ostale v časovnici in tako lažje kalkulirajo.

Sicer pa velja pohvaliti uvedbo sobe za tiste, ki zjutraj vozijo v oddaljene kraje in se želijo naspiti, kar bi moralo postati na tovrstnih nočnih tekmovanjih skorajda pravilo, in lepe nagrade za najboljše, ki pa jih je žal včasih težko razdeliti med pet članov ekipe.

NOT je vedno lahko služil kot zgled za pripravo taborniškega tekmovanja in želimo si, da bi tako ostalo še naprej.

Kovax, kovax@rutka.net

Noč ima svojo moč.

To je dejstvo, ki zares drži in se ga ne da izbrisati. To je lahko na svoji koži izkusil prav vsak udeleženec letošnjega NOT-a.

Zelo raznolik teren v okolici Iga nam je vsem tekmovalcem povzročil kar precej preglavic. Vrtača ob vrtači, bi se lahko reklo. Da pa stvar res ne bi bila lahka, je za dodatno težavo poskrbelo tudi vreme. Nebo je bilo oblačno in mesečina se ni prebila do nas. Na drobno je naletaval tudi sneg, ki je poskrbel za ravno prav namočen in spolzek teren. Tako so tudi izkušenejše ekipe imele pri iskanju točk precej težav.

Kaj novega o organizaciji samega tekmovanja je težko napisati. Rod Močvirski tulipani vsako leto izvrstno izvede to tekmovanje. Zastojev in problemov tudi letos

ni bilo opaziti. Ekipa je zelo dobro uigrana. Nagrade so zares bogate in vredne truda, ideja z nalepkami imenitna. Človek se kar vpraša, kako organizatorji vsako leto najdejo dovolj motiva in zagona za organizacijo NOT-a! Določeni ljudje vedno iščejo napake in ker res nihče ni popoln, kakšno drobno tudi najdejo. Le redko kdo pa se vpraša in pomisli, kako je njim. Takšno stvar spraviti pod streho ni mačji kašelj. V to je potrebno vložiti veliko časa, truda in denarja! Odgovor se verjetno skriva v zares zadovoljnih obrazilih tekmovalcev po končanem tekmovanju. NOT je bil in vedno

bo (poleg ROT-a) najtežje taborniško tekmovanje in največji magnet za pustolovščin željne tabornike! Nekateri so se tako za tekmovanje pripravljali že skozi vso leto in so štartali na zmago. Nekateri pa so prišli na tekmovanje zato, da se družijo in pridobijo nove izkušnje.

Odgovor na vprašanje, zakaj se organizatorji vsako leto trudijo, je torej povsem jasen. Trudijo se zaradi NAS in zato si za služijo zares vse pohvale ter naše spoštovanje! Se vidimo tudi na naslednjem NOT-u, kot vedno spet nekje v okolici Ljubljane.

SiNi, sini@rutka.net

POTEPANJA

DanKO, dan komisije za taborniški program

Tretjo marčno soboto se je na vlaku, ki je potoval po Sloveniji, zgodil prvi Dan komisije za taborniški program. Na Danko so bili povabljeni vodniki in načelniki družin in vsi ostali, ki neposredno izvajajo taborniški program. Na povabilo se je prijazno odzvalo 52 udeležencev, večinoma vodnikov, iz 15 rodov različnih krajev, ki so "potovanje" izkoristili za koristno delo.

MČ-ji so:

- o ugotovili so kakšna so slaba in dobra vodova srečanja
- o pregledali obstoječe veščine in nanizali ideje za nove veščine
- o spoznali pomen prehoda in nanizali nove ideje za izvedbo prehoda
- o oblikovali primer vsebinsko zanimivega vodovega izleta in letnega taborjenja

GG-ji so:

- o izpostavili ključni razlog za slabše delo z GG (opravljen samo vodniški tečaj MČ)
- o prispevali svoje poglede na temo spodnja, zgornja meja starosti veje GG
- o zaznali potrebo po aktivni podpori komisije GG (priročnik za vodnike GG, predlog aktivnosti za delo z GG)

PP-ji so:

- o praktično izvedli nekaj nalog akcije PP pas, ki bo potekala to poletje
 - o identificirali potrebo po spletni informacijski točki, kjer bi bile vse, za njih pomembne informacije
 - o izrazili interes za udeležbo na mednarodnih aktivnostih
- Vsi skupaj pa so se družili, zabavali in načrtovali prihodnje aktivnosti.

DanKO 2006 bo na morju. Pridi, prostor je tudi zate.

Z akcijo DankO želimo v komisiji za taborniški program pokazati vodnikom in načelnikom družin, kako zelo pomembni so za skavtsko gibanje in za delovanje celotne organizacije. Želimo se jim zahvaliti za njihov trud in prostovoljno udejstvovanje v širšem družbenem interesu. Želimo osvetliti partnerje in podpornike in se jim zahvaliti za doprinos h kvaliteti taborniškega programa, ki ga izvajamo skupaj z mladimi.

Pugy, pugy@rutka.net

DANKO EXPRESS

Sobotno dopoldne pred NOTom je na glavnem "stacionu" v Ljubljani obljudljalo svež veter. Na prvem peronu se je prav takrat zbralo za poln vagon pomembnih ljudi. To so bili vodniki in načelniki - glavni motorji naše organizacije; toliko pogumni, da so se prepustili tokovom slovenskih tirov in v isti soboti naredili korak naprej na področju taborniškega programa v Zvezi tabornikov Slovenije.

Vsi zbrani - okoli 50 nas je bilo - smo se zbrali v enem vagonu rezervirane kompozicije in začeli to avanturo s "potresom", vsem dobro poznano taborniško igro. Prebili smo začetni strah, spoznali nove "sotabornike" in skupaj začeli to novo pot.

Kasneje smo se razdelili po vagonih glede na starostne kategorije v katerih smo aktivni. Med vožnjo smo se ukvarjali z raznimi debatami kot na primer starostne kategorije, izdelani vodovi sestanki, aktivnosti na taborjenjih, delo klubov PP, aktivnosti za PP-je ... Postaje pa so bile idealne za razne naloge od načrtovanj, do sodelovanja in stikov z lokalno skupnostjo.

Vsi zbrani tisti dan na DankO Expressu, smo tako na čisto drugačen način prodrli v nov tunel. Tunel, na koncu katerega nas čaka nešteto norih priložnosti, idealnih pogojev za učenje, spoznavanje, raziskovanje, ureničevanje skritih ciljev ...

Naslednje leto se srečamo spet ... kje in kaj bo polnilo naše motorje pa kdaj drugič.

Vida

Jugonostalgija

Prijateljstvo ne pozna ovir in ne meja. V Beogradu smo **oktobra** na prvi mednarodni akciji Kluba študentov tabornikov spoznali čudovite prijatelje, ki študirajo v jugoslovanski prestolnici. Gostoljubja je bilo tisti prekratki vikend preveč, zato smo ga želeli čimprej vrniti.

In zgodilo se je zadnjih dni februarja v Ljubljani. Gospodičine iz Kraljeva - Milena, Ivana in Mira - ter Nikola iz Beograda so uspeli izbojevati vse papirnate bitke, dobiti vizo in priti v Evropo.

Sneg je gosto naletaval in vlak je imel eno uro zamude. Nestrpnost je naraščala. Zato je bilo veselje ob prihodu na ljubljanski železniški postaji toliko večje.

V dobrih dveh dnevih smo prekržarili dobrih 600km cest naše domovine in si poleg prestolnice ogledali še bisere Notranjske, Primorske in Gorenjske.

Naj fotografije govorijo zase. Več le-teh na rutki ...

Tako polnih in lepih doživetij ter gostoljubja svojim gostom ne bi zmogli pričarati brez nesebične pomoči prijateljev tabornikov. Iskreno se zahvaljujem rodu Bičkove skale, rodu Sergeja Mašere z Janezom Urevcem na čelu, Mihi Uhlju in seveda ekipi organizatorjev srečanja, ki se je zares izkazala.

Vabila naših prijateljev v Kraljevo ne bomo pozabili.

INTERVJU Daša Lamut, dasica@gmail.com

Domen in Anže Rozman

Starejši 18-letni Domen in mlajši 16-letni Anže sta simpatična brata, ki sta 3 leta preživela v Ameriki. Bila sta še mlajša, a vseeno sta tam aktivno hodila k skavtom in si pridobila nepozabne izkušnje. Po njih izkušnjah slovenski taborniki ne sežejo ameriškim skavtom niti do kolen ...

Simboličen prehod na mostu v Boy scout.
Foto: družina Rozman.

Kdaj točno sta bila v Ameriki in kje?

Domen: V Ameriki sva bila z družino, in sicer smo živeli v obmestju Nashville, glavnega mesta Tennesseeja, to je severno od Georgije in južno od Kentuckyja. Tam smo živeli 2 leti in pol, vrnilo smo se leta 1997.

Koliko sta bila stara?

Anže: Jaz sem bil star 6, Domen pa 9 let.

Za nadaljnje razumevanje je potrebno najprej razložiti, kako so skavti v Ameriki sploh organizirani?

Anže: Čisto najmlajši člani so Tiger cubs ...

Domen: Potem že malo starejši so Cub scouts (cub=mladič) in ti se delijo na Bobcat (=ameriški ris), Wolf (=volk), Bears (medved) in Webelos. Najmlajši so Bobcat, potem pa glede na starost in glede na opravljene naloge prehajaš iz ene skupine v drugo. Naslednja stopnja pa je potem Boy scouts ali pa Girl scouts, odvisno od spola.

Torej še zmeraj ločijo skavte po spolu?

Domen: Zdi se mi, da Cub scouti niso ločeni po spolu, potem naprej pa se loči na moške skavte (Boy scouts) in ženske skavtinje (Girl scouts). Spominim se sicer, da sem imel sprva v svojem vodstvu tudi punce. Drugače pa je še zmeraj ločeno.

Kam sta spadala vidva?

Anže: Najprej sem bil Tiger cub, potem pa Wolf. Ko sem bil tigerček, sem imel oranžno majico in vsakič, ko sem prišel na zbor oziroma sestanek, sem nanjo dobil eno tačko.

Domen: Jaz pa sem bil najprej Bear, potem Webelos in nazadnje sem postal Boy scout.

Ampak da postaneš Boy scout, je potrebno pridobiti pogoje za posebno priznanje, imenovano Arrow of light ...

Domen: Ja, to je res. Dobil sem to priznanje, ki je najvišje priznanje Cub scouta. Dobiš ga četrto leto. Tako kot za

vsak prehod na višjo stopnjo skavta je tudi za prehod v Boy scouts potrebno pridobiti vse pogoje in opraviti določene naloge. Potem dobiš posebno priznanje Arrow of light, ki so mi ga podelili na posebni slovesnosti. Oblečeni v Indijance so mi predali puščico. Drugače pa lahko skavt v Ameriki pridobi še višje priznanje, to pa je Eagle scout priznanje.

Tudi v Sloveniji sta bila tabornika. Je bilo to še pred odhodom v Ameriko?

Anže, Domen: Ne, k tabornikom sva šla šele po vrnitvi v Slovenijo, in sicer na Črnuče, v rod Heroja Viteza. Vendar nisva ostala dolgo. Drugače pa je bila najina mami včasih zelo aktivna tabornica, in sicer v rodu Dobre volje.

Predaja puščice na podelitvi priznanj Arrow of light. Foto: družina Rozman.

Na tekmovalju za najvišjo torto. Foto: družina Rozman.

Če primerjata ameriške skavte in slovenske tabornike, opazita kakšno razliko?

Domen: V Ameriki je vse nekako bolj organizirano. Že za sprejem k skavtom imajo, na primer, posebno proceduro. Res je sicer, da sem vse gledal z drugačnimi očmi, ker sem bil mlajši, a vseeno. Zelo pomembna razlika pa je ta, da so šli pogosto starši skupaj z nami na izlete. Potem smo bili starši in otroci sicer ločeni, ampak bili so tam. Po eni strani te torej učijo samostojnosti, po drugi pa to, da je družina vseeno pomembna. Samo vzdušje pa je dokaj podobno.

Anže: Ja, v Ameriki res vsak ve, kaj dela. Zanimivo pa je tudi to, da so v skavte vključeni tudi starši.

Torej vama slovenski taborniki niso všeč?

Domen: Ne vem, meni ni bil všeč črnuški rod. Stvari so bile preveč razpuščene. Morda je v drugih rodovih drugače. Na taborih in zimovanjih mi je bilo sicer všeč, tudi ko nisem več redno hodil, sem se udeleževal teh stvari. Saj sem poskušal biti aktiven, a enostavno ni šlo. Zelo pomembna se mi zdi družba, jaz pa se s tistimi ljudmi nisem ujel. Nočem, da bi to bila kritika črnuškega rodu, vendar se jaz osebno tam pač nisem dobro počutil.

Sta bila v Ameriki na kakšnem taboru?

Anže, Domen: Za dalj časa nisva bila na nobenem taboru, hodili pa smo na izlete za dva, tri dni.

Brala sem, da se skavti v New Yorku dobivajo kar v parku v mestu. Kaj pa vi, ste hodili v naravo?

Domen: V Nashvillu je drugače, v premeru 60, 70 milj je ogromno stvari. Vozili smo se s kajaki po reki, se neke ustavili in imeli razne aktivnosti. Enkrat smo šli v jamo in v njej prespali. Imeli smo najrazličnejše tabore v državnih parkih (=State park). Veliko smo bili tudi ob akumulacijskih jezerih, tam smo imeli plavanje in vožnjo s kajaki. Zanimivo pa je bilo še zbiranje hrane. Vod se je zbral, dodeljen mu je bil nek okoliš in začelo se je trkanje na vrata. Vidi se pravzaprav, da je mentaliteta drugačna. Na primer, ljudje so vedeli, za kaj gre, in so hrano tudi dali. Morda je razlika zato, ker se skavti dobivajo v prostorih cerkve in so se morda ljudje počutili dolžne, da morajo kaj dati. Povezava med ljudmi in skavti je torej v Ameriki bolj tesna. Tam ljudje bolj živijo s skavti, tukaj pa tistih, ki niso taborniki, taborništvo sploh ne zanima.

Najmlajši člani Tiger cubs. Foto: družina Rozman.

Zakaj pa ste zbirali hrano?

Domen: Če se prav spomnim, je bila hrana za lačne. Ko se je zbrala, so jo dali na center, vsak vod je nekaj zbral in potem smo "tekmovali" kdo največ zbere. Kasneje je center to hrano razdelil revnim. Takih akcij je bilo zelo veliko.

Omenila sta, da ste se dobivali v cerkvi?

Anže: Dobivali smo se v cerkvi na hribčku.

Domen: Vendar pa je bila cerkev tam drugačna, ne tako okrašena in bogata. Tam je služila bolj samo kot nek družaben prostor. Najina družina nikoli ni bila verna, zato so se starši prej pogovorili in vse zmenili z vodstvom. Res je, da sta načelnik ali načelnica na začetku sicer povedala molitev, a je bila to kot neke vrste pridiga. Ni nam bilo treba moliti in nihče nas ni silil, nihče pa tudi nikoli ni izvajal pritiska nad nama.

Anže: Ni nam bilo treba moliti, a vseeno smo se delali, da molimo ☺.

Ali res ni bilo možnosti, da bi šla k nekatoliškim tabornikom?

Domen: Skavti so po vsej Ameriki, Američanom je vera vsakdanja stvar. To jasno nakaže že njihov: "God bless

Bodoči Boy scouts na podelitvi priznanja Arrow of light. Foto: družina Rozman.

America". Zelo malo ljudi ne hodi v cerkev, cerkev je zanje bolj družabni prostor, zdi se mi, da je vera bolj v ozadju. Res je, da so bile neke stvari, pri katerih sem moral vedeti nekaj o veri. Na primer, ko sem pridobil priznanje Arrow of light, sem moral povedati, kaj mislim o bogu.

Koliko propagirajo Ameriko?

Domen: Ameriko tam povsod propagirajo. Imajo zelo ozko gledanje v smislu "America is the best". Vem, da mi je šlo na živce, ko smo v šoli vsako jutro pozdravljali zastavo. Drugače pa sem bil premajhen in tega niti nisem tako zelo opazil. Ne spomnim se točno, kako je bilo s tem pri skavtih.

Kiloko stare vodnike pa sta imela pri skavtih?

Domen: Vodniki so bili večinoma starejši kot pri nas. Bili so stari nekje od 35 do 40 let. Pomagali so tudi drugi, a niso bili odgovorni zame. V Sloveniji pa je bila moja vodnica samo 4 leta starejša od mene in je logično, da ni imela nobene avtoritete. Sploh je delež starejših skavtov tam na splošno večji. Tu so starejši samo starešine, večina pa je mladih.

Kaj bi torej spremenila pri tabornikih v Sloveniji?

Anže, Domen: Organiziranost, or-

ganiziranost, organiziranost!

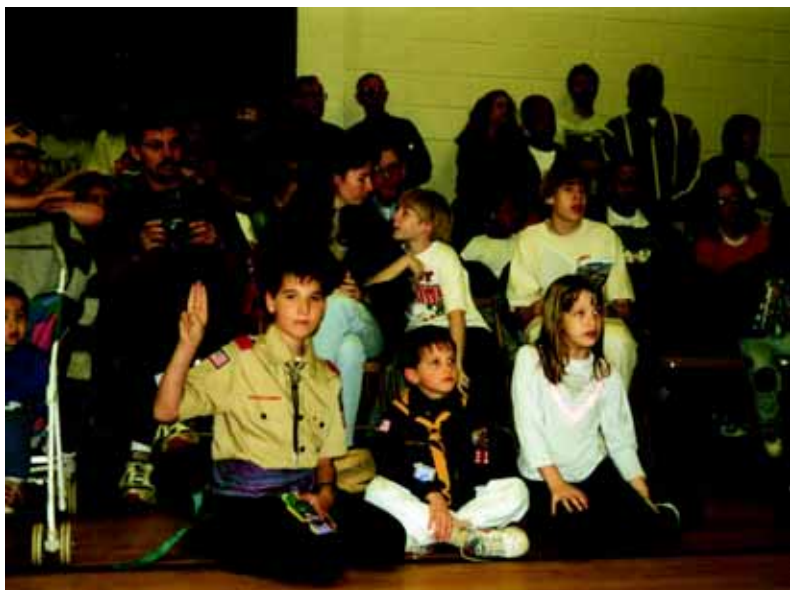
Domen: Vse bi moralo biti bolj organizirano in mislim, da bi morali biti vodniki starejši, vsaj za osnovnošolce. Kasneje je potem že vseeno. Želim si tudi, da bi bili starejši člani malo bolj aktivni.

Anže: Ja, iz tabornikov sem se izpisal prav zaradi organiziranosti. Na koncu sploh nismo imeli vodnika. Kar pa je najhujše, nikoli nisem dobil zašluženih značk, ki so mi jih neprestano obljubljali. V Ameriki smo imeli podelitve za vsako stvar, kar je odlična motivacija.

Vama je kaj, kar se vama je zgodilo v Ameriki, ostalo še v posebno lepem spominu?

Domen: Všeč mi je bilo veslanje, potem smo se spuščali po vrveh in skakali v vodo. Nikoli ne bom pozabil tudi tekmovanja v peki tort, ki je bilo vsako leto. Vedno so bile razne kategorije in oči, Anže in jaz smo si zadali, da bomo spekli najvišjo torto. Na koncu tekmovanja pa smo torte še pojedli. Še zdaj se živo spomnim, kako smo torto nesli, jo transportirali ... Dober je bil tudi Grand prix pinewood derby. To je tekmovanje, kjer je vsak skavt imel projekt. Dobili smo vsak svoj kos lesa in 4 žebelje. Iz tega si moral narediti avto, ga oblikovati in pobarvati. Potem pa je bilo tekmovanje, najprej v rodu. Vsak rod je imel svojo stezo in avto, ki je zmagal, je potem šel naprej na območno tekmovanje.

Anže: Ja, Pinewood derby je bil res super! Drugače pa so bili ena izmed boljših stvari prijatelji. A žal z njimi nimam več stikov, ker so se razselili po celi Ameriki.

Mladi bori Ajdovščina

Vsak rod je nekaj posebnega. Mladi bori so svojo petdesetletnico praznovali pred tremi leti in se z letom ustanovitve 1952 uvrščajo k najstarejšim. Vendar pa med njihovimi vrstami piha svež veter - vodstvo je mlado in motivirano, vsako leto pa izobražujejo nove vodnike, inštruktorje in specialiste. Njihov pozdrav se malo razlikuje od "klasičnega" Z-D-R-A-V-O, prepoznati pa jih je mogoče po marsičem, med drugim po etnološkem taboru, ki ga organizirajo vsako poletje.

Med obiskom Ajdovščine so velik vtis name naredili taborniški prostori. Hišica tik ob reki Hubelj, okrog nje pa velik park z igrali, kot nalašč za priprave na mnogoboj ali igro. Primerno za vodova srečanja v vseh letnih časih. Pred hišico pa je še miza s klopema, tako da so tudi sestanki vodstva prav gotovo nekaj posebnega. Do letos so imeli v njej člani RMB na voljo le dva prostora, danes pa lahko uporabljajo vse. Prav res: preprosto, prijetno in taborniško.

V lanskem letu so RMB-jevci začeli z intenzivno prenovo taborniškega doma na Kovku. Dom na Kovku je pravzaprav Dela na Kovku intenzivno potekajo že od julija 2004!

šola ob cesti na Gori, zgrajena je bila že pred drugo svetovno vojno. Z opustitvijo šolske dejavnosti pa je hiša samevala vse do leta 1987. Takrat so jo člani RMB Ajdovščina prvič prenovili in uporabljali do julija letos, ko so začeli z delom. V njej so večkrat zimovali tudi taborniki iz drugih slovenskih rodov, s tabornim prostorom pa je primerna tudi za kakšen manjši tabor. Projekt obnove vključuje izdelavo tlakov v pritličju, izdelavo betonske medetažne konstrukcije, zamenjavo oken, vrat in strehe ter ureditev strojnih in električnih instalacij. V prenovo je vloženo veliko prostega časa in prostovoljnega dela popotnikov, grč in staršev članov, vsi pa upajo, da bodo z deli zaključili že v letu 2007.

Z letošnjega zimovanja na Pšenku.

TABOR NA OBISKU

Vsako leto za svoje člane organizirajo taborjenje, zimovanje, sprejeme v nove veje in mnoge druge akcije, srečamo pa jih tudi na tekmovanjih, kot so ROT, NOT, ZNOT, Glas Jelovice, mnogoboji in Soška olimpiada.

Etnostep je etnološko-raziskovalni tabor, ki ga že nekaj let pripravijo ajdovski taborniki. Namen tabora je, da mladi v manjših skupinah raziskujejo ustno izročilo na področju zabave, kulinarike in dela, v program pa vključujejo tudi orientacijo, večere ob tabornem ognju ter čisto nenavadne zabavne delavnice, še posebej zanimivo pa je delo z domačini. Tako za popotnike, popotnice in mlade, ki niso taborniki, pripravijo program, ki je nekakšna zlitina taborniških in netaborniških vsebin, dotaknejo pa se tudi nekaterih družbeno aktualnih tem in vprašanj. Kozjansko, Skomarje, Lože in Hotedrščica so področja, ki jih taboreči že poznajo, šušlja pa se, da bo Etnostep 2005 potekal nekje na Dolenjskem. Vsekakor se ga je vredno udeležiti.

Močno poudarjajo sodelovanje z MSA - Mladinskim svetom Ajdovščina, kjer je povezanih več ajdovskih mladinskih društev. K številnim skupnim akcijam verjetno pripomore tudi predsednik MSA, ki je obenem tudi član Rodu mladi bori. Večkrat letno skupaj organizirajo čiščenje Ajdovščine in njene okolice, v okviru MSA pa bo letos potekala tudi mednarodna izmenjava z Litvanci.

Preko nacionalne agencije programa Mladina so se povezali z ekstremnim društvom - skupino mladih Litvancev, ter se odločili za organizacijo mladinske izmenjave, ki se bo odvijala med 3. in 13. avgustom letos. Udeležilo se je bo 16 tabornikov iz Rodu mladi

PP-jevke so daleč naokrog znane po kompletu "Živimo zdravo z naravo!"

Dvig zastave in zbor na lanskem taboru v Umagu.

bori, ena skavtinja in še nekaj članov MSA. Prvi del odprave bo potekal v pokrajini Aukstaitija, taborili pa bodo v naravnem parku, ki je znan po številnih jezerih. Njihov program bo zato precej povezan z vodo, spoznavali pa bodo tudi značilnosti gostujoče dežele, Litve. Večkrat se bodo odpravili na hajk,

preizkusili se bodo v orientaciji, odpravili se bodo tudi na bivač, ki bo bolj nekakšno preživetje s kanuji, ogledali pa si bodo tudi muzej medu in čebelarstva muzej, grad Piliakalnis, poskusili nacionalne jedi in si privoščili litvansko savno ob jezeru. Zadnje tri dni pa bodo preživeli v Vilni, glavnem mestu Litve.

Pogovarjala sem se s skoraj 18-letno Katarino (na sliki zgoraj), načelnico popotnikov in grč.

Zakaj ste se letos v RMB odločili za taborjenje na morju?

Pravzaprav smo se po 20 letih malo naveličali Nadiže in si zaželeli spremembe ter taborili v Umagu. Tam pa nas je vsak dan razveseljevalo obilno cvetenje morja; tako z debelo plastjo sluzi in kopanje je bilo, razen v jutranjih urah, na žalost nemogoče. Sprememb imamo dovolj in za letos spet iščemo prostor ob lepi zeleni slovenski reki.

Ali kdaj sodelujete z drugimi mladinskimi in taborničnimi društvi?

Seveda. Veliko sodelujemo z društvi iz okvira Mladinskega sveta, PP-ji in grče pa smo povezani tudi s člani Rodu srebrnih krtov iz Idrije. V preteklosti smo skupaj s skavti pripravili Luč miru iz Betlehema, a te akcije letos nismo organizirali. Načrtujemo pa tudi sodelovanje z rodovi našega (severno-primorskega) območja.

Za konec še nekaj, kar bi bolj spadalo na začetek - od kod izvira vaše ime: Mladi bori?

To pa naj zaenkrat ostane skrivnost ☺.

"Mi smo drugačen rod, mi nismo kar tako!"

Rodova uprava

Starešina rodu - Blaž Praček
Načelnik rodu - Tadej Beočanin
Načelnica MČ - Urša Weingerl
Načelnica GG - Nežka Kavčič
Načelnica PP in grč - Katarina Koruza
Propagandistka - Anja Kosovel
Gospodar - David Stibilj
Blagajnik - Miloš Popovič (v sodelovanju s Katarino Volk)
Tajnica - Urška Slejko (v sodelovanju z Nevenko Brečelj)
Ostali člani RU - Katarina Volk, Mitja Premrl, Vojko Černigoj in Vojko Ličen

Struktura rodu

MČ	-	45	
GG	-	40	M-L-A-D-I
PP	-	19	BORI, BORI, BORI
Gr	-	25	ZDRAVO!
Skupaj	-	129	

Arhiviranje fotografij

"Kje imam že to fotko spravljeno ... vem, da sem jo imel ... nekje mora biti ... tukaj je ni, tukaj tudi ne ... le kam sem jo dal ..."

Pomemben del fotografiranja je tudi arhiviranje posnetih fotografij. In to ne glede na to, kakšen medij uporabljamo za fotografiranje - negativ film in fotografije, diapozitive ali digitalne fotografije. Pri vsaki od teh je potrebno fotografije pregledno arhivirati in jih s tem tudi zaščititi pred izgubo. Kljub temu, da se vsakdo sam odloča, na kakšen način bo fotografije arhiviral, veljajo tudi nekatera skupna pravila.

Velikokrat v družinskih arhivih najdemo fotografije, ne najdemo pa negativov, iz katerih bi lahko ponovno razvili kvalitetne fotografije. Ravno zaradi tega je razvite negative potrebno hraniti poleg fotografij ali pa popisane v posebni dokumentaciji. Pri popisu je smiselno, da številka negativa sovпада s številko albuma s fotografijami.

Diapozitive shranjujemo drugače, saj imamo le film (tokrat pozitiv), ki je razrezan na koščke in je edini original, ki ga imamo. Ravno zaradi tega z diapozitivi ravnamo sila previdno in jih varujemo pred prahom, vlago in praskami. Navadno diapozitive hranimo v posebnih okvirčkih, uokvirjene diapozitive pa shranjujemo v posebnih škatlah, ki diapozitive poleg prahu varujejo tudi pred svetlobo.

Tako diapozitive kot negative moramo obvezno opremiti z datumom in krajem, kjer je posnetek nastal. Kljub temu, da se nam to sprva zdi nepotrebno in izguba časa, se namreč lahko zelo kmalu izkaže za zelo pomemben podatek. Posnetki, iz katerih ni moč

razbrati podatkov o kraju in času nastanka imajo namreč kasneje mnogo manjšo vrednost in pomen.

Posebno poglavje pri arhiviranju pa je arhiviranje digitalnih posnetkov. Pri teh potreba pri opremljanju z datumom fotografiranja ni nujno potrebna, saj fotografija v sebi nosi tudi ta podatek, je pa kljub temu zaželeno (EXIF informacija, vendar to velja le za jpeg fotografije). Poleg tega je zaželeno tudi opremljanje fotografij s krajem fotografiranja oz. dogodkom. Za pregledovanje fotografij lahko uporabljamo kar program, ki nam ga nudi naš operacijski sistem, za arhiviranje pa se je najbolje poslužiti katerega od programov, ki je namenjen le temu. Najbolj popularen program je ACDSee, saj nam omogoča precej učinkovit pregled nad našim arhivom fotografij, poleg tega pa nudi tudi nekatere dodatne možnosti. Seveda pa je podobnih programov na tržišču še mnogo več.

Pomembno pri arhiviranju digitalnih posnetkov je, da vse posnetke čim prej shranimo na CD ali DVD medij. S tem jih obvarujemo za primer poškodbe trdega diska na računalniku, kar zna biti ob neupoštevanju pravila arhiviranja fotografij na zgoščenke precej boleča izkušnja. Poleg tega pa moramo paziti tudi na arhiv zgoščenk, da ga ne izgubimo ali poškodujemo.

Zakaj je potrebno negative, diapozitive in fotografije zaščititi pred svetlobo?
Vsi naštetni mediji so občutljivi na svetlobo. Kljub temu, da so jih v laboratoriju po razvijanju fiksirali in tako preprečili nadaljnje reagiranje na svetlobi, se postopka popolnoma ne da ustaviti. Sicer počasi, a vztrajno, tako fotografije ali diapozitivi, ki jih puščamo na svetlobi, bledijo.

Juha iz divje rastočih rastlin

Potrebujemo:

50 dag mladih listov koprive, regrata, trobentice, male marjetice, in ozkolistnega trpotca,

3 žlice olja,

1 čebulo,

3 stroke česna,

$\frac{3}{4}$ litra vode,

$\frac{1}{2}$ litra mleka,

2 korenčka,

1 žlico moke,

sol in poper.

Priprava: liste nabranih rastlin dobro operemo in odcedimo ter na drobno narežemo. Čebulo, česen in korenček drobno narežemo in na olju prepražimo, da lepo porumeni. Dodamo liste nabranih rastlin ter rahlo prepražimo, prelijemo z vodo in mlekom. Juho kuhamo od 15 do 20 minut. Na koncu prikuhamo moko ter dodamo sol in poper po okusu in rahlo prekuhamo.

Juha lahko jemo s kruhom.

Krompirjevi svaljki iz čemaža

Potrebujemo:

10 dag listov čemaža,

1 kg krompirja,

2 jajci,

40 dag moke,

3 žlice kisle smetane,

sol.

Priprava: Čemaževe liste operemo, odcedimo in drobno narežemo. Krompir skuhamo, olupimo in stisnemo v pire. Krompirjev pire posolimo, dodamo jajca, moko, kislo smetano ter drobno narezane liste čemaža. Vse skupaj zmešamo v testo. Testo razvaljamo v tanke klobase ter jih narežemo na svaljke. Svaljke skuhamo v slani vodi in jih odcedimo. Svaljke lahko prelijemo z omako iz čemaža.

Omaka iz čemaža

Potrebujemo:

15 dag čemaževih listov,

olivno olje,

sol.

Priprava: Čemaževe liste operemo, odcedimo in drobno narežemo. Posipamo jih s soljo ter jih posipane pustimo stati 15 minut. Osoljene liste damo v steklen kozarec, prelijemo jih z olivnim oljem ter kozarec dobro zapremo.

Takšna omaka lahko stoji v hladnem in temnem prostoru tudi do enega leta.

Vaš Kosobrin

Luna ter pojavi v zvezi z njo

V eni od prejšnjih števil **Tabora** smo omenili, da se pretežno vsi planeti in njihove Lune našega Osončja gibljejo po nebu navidezno blizu namišljene črte, ki ji pravimo ekliptika. Ekliptika je namreč črta, ki jo po nebu zariše Sonce na svoji poti v enem letu. V tem pogledu tudi Luna ni nikakršna izjema. Včasih se nahaja malo severneje, drugič malo južneje od ekliptike. Luna navidezno prepotuje ekliptiko mnogo hitreje kot Sonce ali planeti, saj se to zgodi že v slabem mesecu dni. Tako se Luna vsak mesec bolj ali manj navidezno približa vsakemu predstavniku našega Osončja posebej.

Ko se Luna navidezno približa Soncu, pravimo, da nastopi mlaj. Včasih se zgodi, da Luna prekrije Sonce, tako da pride do sončnega mrka, ki je lahko delni, popolni ali kolobarjasti. Vidimo, da se sončni mrki lahko zgodijo le ob mlaju.

Zemlja meče svojo senco stran od Sonca, kar pomeni, da se tudi senca vedno nahaja na ekliptiki natančno na drugi strani kot Sonce. Ko je Luna v njeni bližini, je njena stran, ki gleda proti Zemlji, popolnoma osvetljena od Sonca. Takrat pravimo, da nastopi ščip (polna luna). Če pa Luna zaide v Zemljino senco, pravimo, da nastopi lunin mrk. Lunini mrki se torej lahko zgodijo le ob ščipu.

Sončni in lunin mrk nastopita v povprečju enkrat do dvakrat na leto. Ta mesec nastopi en sončni in en lunin mrk. Noben od njiju na žalost iz naših krajev ne bo viden. Ob sončnem mrku 8. aprila bo pri nas noč, lahko pa ga bodo opazovali na južnem in srednjem Pacifiku. Kot popolni mrk zahajajočega sonca ga bodo lahko videli tudi v Kolumbiji. Popolni lunin mrk 24. aprila se zgodi podnevi, ko Luna iz naših krajev ne bo vidna. Opazovali ga bodo lahko z druge strani Zemlje, ko bo v tem času noč.

Včasih Luna na svoji poti prekrije tudi kakšen planet ali zvezdo. Takrat govorimo o okultaciji. Čeprav se nam zdi, da je Luna velika in da je zvezd nešteto, pa okultacije planetov ali svetlejših zvezd sploh niso pogoste. Predvsem okultacije svetlejših objektov na nebu niso skoraj nič bolj pogoste od sončnih ali luninih mrkov.

Ta mesec bomo imeli možnost opazovati okultacijo zvezde Antares v Škorpionu. Antares spada med najsvetlejšje zvezde našega neba. Gre za rdečo orjakinjo in je največja poznana zvezda sploh. Od Sonca je kar 700 krat večja. Zaradi njene značilne rdeče barve so jo že stari Grki primerjali z Marsom. Od tod je dobila tudi ime.

Okoli polnoči v noči 26/27 april bo Luna s svojim svetlim ro-

bom prekrila zvezdo Antares. Ker Luna ni več polna (2,5 dni po ščipu), bo najbolj zanimivo opazovati zvezdo Antares, ki bo dobro uro za tem prilezla izza temnega roba Lune.

Če boste pojav opazovali z daljnogledom ali teleskopom, boste opazili, da zvezda izza temnega roba Lune zasveti v trenutku. Čeprav gre za največjo poznano zvezdo, je zvezda od nas tako oddaljena, da jo vidimo tudi v daljnogledu le kot drobno točko.

Luna bo v noči 26/27 april prekrila rdečo zvezdo Antares, eno najsvetlejših zvezd na nebu in hkrati največjo zvezdo, kar jih poznamo.

LUNINE MENE

Zadnji krajec	02.04. 2005	ob	2:52
Mlaj	08.04. 2005	ob	2:35
Prvi krajec	16.04. 2005	ob	16:39
Polna luna	24.04. 2005	ob	12:09
Zadnji krajec	01.05. 2005	ob	8:26
Mlaj	08.05. 2005	ob	10:49

VZHODI IN ZAHODI SONCA

1.04.	Vzhod: 06:42	1.05.	Vzhod: 05:49
	Zahod: 19:30		Zahod: 20:10
15.04.	Vzhod: 06:16	15.05.	Vzhod: 05:30
	Zahod: 19:49		Zahod: 20:28

MISEL: Biti ljubljén pomeni več, kot biti bogat, ker pomeni biti srečen. (TILLER)

Pionirski objekt - trinožnik

Iz treh drogov sestavljen trinožnik je eden najpomembnejših pripomočkov, ki jih pozna tabornik pri izdelovanju pionirskih objektov. Trinožnik je uporaben kot stojalo pri ognjišču, ko pa vzamemo večje droge in dodatne letve, nam služi kot stolp ali steber pri naših ustvarjalskih podvigih.

Kako sestavimo trinožnik? Potrebujemo tri droge iz zdravega lesa ter dovolj vrvi. Za sestavo trinožnika pa mora-

mo znati zvezati VZPOREDNO VEZAVO. Kako se zveže vzporedno vezavo, pa si poglej v naslednjih korakih ...

Izbrane droge vzporedno položimo na tla. Na zunanji drog navežemo vrzni vozel.

Vrv tesno navijemo vzdolž drogov kot kaže slika.

Preden potrošimo vso vrv, ojačamo vezavo tako, da dvakrat do trikrat ovijemo vrv med drogoma. Zategnemo. Ponovimo še z drugim drogom. Spet zategnemo. Z drugim koncem vrvi (pri vrzнем vozlu) zaključimo vezavo z ambulantnim vozlom.

Če iz trinožnika gradimo stolp, privežemo še prečke, in stolp je končan.

KOKTAJLI

Pugy, pugy@rutka.net

Brezalkoholni koktajli

Zapeljivka

Sestavine:

- o 1 dcl jabolčnega soka
- o 0,5 dcl soka iz črnega ribeza
- o nekaj žlic stepene smetane
- o cimet v prahu

Priprava:

V mikser stresite nekaj ledu in ostale sestavine (razen cimeta v prahu) ter jih močno zmešajte. Dekorirajte s cimetom v prahu, ki ga potresete po vrhu.

Stila

Sestavine:

- o 0,3 dcl borovničev sirup (ali gozdni sadeži)
- o 0,2 dcl pomarančni sirup
- o 0,1 dcl ananasov sirup
- o 2 dcl limonin sok (Fruc)

Priprava:

Sestavine zmešate v vrču. Servirajte ohlajeno (led) in dekorirajte z rezino pomaranče ali ananasa.

Šerbet

Sestavine:

- o 1 l sadnega soka neizrazitega okusa (jabolčni, ananas)
- o koščki narezanega sadja (do polovice volumna soka)
- o cimet, klinčki, muškatni oreh za aromo
- o sladkor ali med (5 čajnih žlic sladkorja ali meda)

Priprava:

Sestavine zmešate v velikem vrču in jih pustite počivati eno uro (na hladnem). Servirajte jih v večjih kozarcih z žličko.

KEMIJA V TABORNIŠTVU

Lea, lea.repic@siol.net

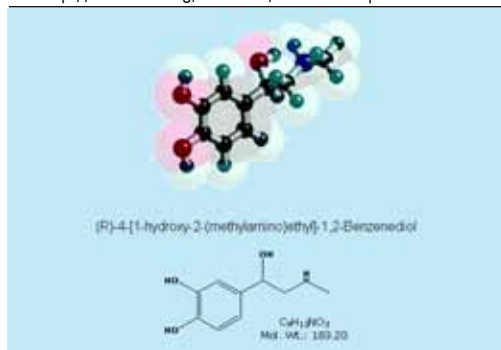
Adrenalin

Vsi se soočamo z adrenalinom, taborniki še bolj pogosto. Marsikdo se je na taborjenju znašel v nevarni situaciji - zdrsnil po hribu ali srečal z divjo svinjo ... kar vzpodbudi delovanje adrenalina. Kar pa ni nujno nekaj slabega. Adrenalin se v medicini uporablja pri reševanju življenja, ko se ponesrečencu zaustavi bitje srca, po drugi strani pa lahko sam adrenalin povzroči smrt. Tistim ljudem, ki imajo slabo srce, se lahko zaradi povišanega krvnega tlaka ustavi srce. Previdno torej s potepanjem po gozdovih v neprimernih predelih. Vseeno pa nas adrenalin poživi v današnjem dolgočasnem vsakdanjiku, zato se nekateri z veseljem prepuščajo ekstremnim športom in rizičnim avanturam. Odvisno od posameznika. Torej izbira je vaša!

Adrenalin je hormon sredice nadledvične žleze. Povečuje količino sladkorja v krvi (ima nasprotni učinek kot insulin), vpliva na krčenje žil in zvišuje krvni tlak. Skupaj z noradrenalinom, s katerim se nahaja, imata pomembno vlogo pri prenosu dražljajev v adrenergične živce (simpatične).

Zanimivost: Adrenalin so kot prvi hormon pridobili v čisti obliki že leta 1901.

Epinefrin (adrenalin).

Vir: <http://www.fkkt.org/molekula/adrenalin.asp>.

(R)-4-Š1-hydroxy-2-(methylamino)ethyl]-1,2-Benzenediol.

Vir: <http://www.fkkt.org/molekula/adrenalin.asp>.

Taborniške posebnosti

Ko govorimo o posebnostih, mislimo na pojme, ki so poznani tabornikom in jim rečemo "taborniški", čeprav so nekatere organizacije že "posvojile" klasične taborniške praktične prvne dela. Pa nič ne de. To je le dokaz, da imamo zanimivosti v svojem programu, ki pritegnejo tudi netabornike. V glavnem gre za tiste programske prvne, ki jih vključujemo v večini primerov med šege in navade in predstavljajo dodatno bogastvo naše organizacije. Ta del programa premalo izkoriščamo, saj je znano, da so nepisani zakoni (šege in navade) močnejše vzgojno sredstvo od česa drugega. Zato jih velja vključiti v sestavni del rednega programa s člani.

Napis na vhodu v tabor

Taborniki pogosto postavljamo svoja naselja - tabore. V domačem kraju "zračimo" šotore in drugo taborno opremo na propagandnih taborih, brž ko se pojavijo sončni žarki in ne dežuje. Da bo vse skupaj bolj zanimivo in zabavno, uporabimo za vse napise še taborniško abecedo. Začnemo pri vhodu, saj vemo, da po naših pravilih (tudi navadah) ni tabora brez znakov tabornikov že na samem vhodu v naselje. Napišemo ime enote (rod, klub, vod ...), ki je pripravila tabor, kraj in, lahko tudi morda z manjšimi črkami, cilj tabora (v počastitev dneva tabornikov, občinskega ali drugega praznika, obletnice enote, tekmovanja ...).

Stenčasi

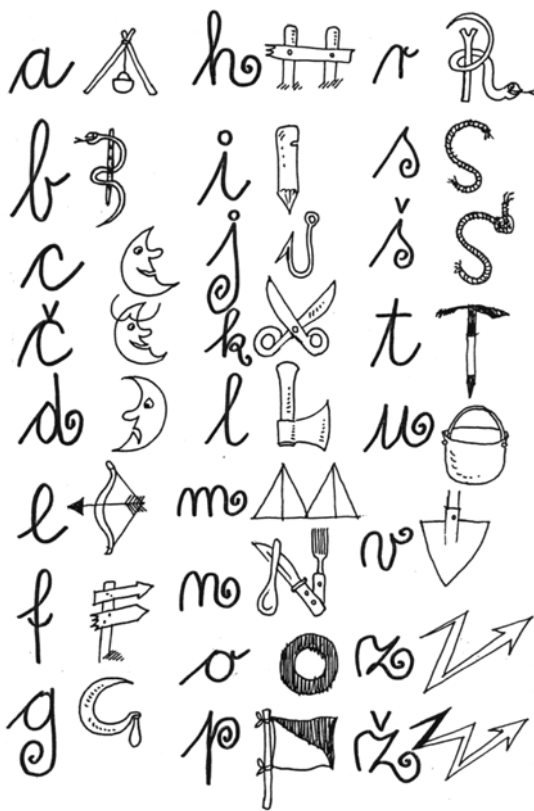
Večina aktivnih enot ima oglasne deske (stenčase, vitrine, izložbe ...), kjer obveščajo širšo javnost o svojem delu. Tudi na taborih je vsem znani stenčas, katerega vsebino dnevno menjavamo. Za osrednje napise uporabimo taborniško abecedo.

Napis naj bodo, če se le da, izdelani iz naravnega materiala kot so to npr. lesene palice (za črke: a, b, f, h, i, p, r, t), taborniška vrstica ali srobot (črke: b, c, č, d, e, m, o, p, r, s, š, u), kosi lesa ali lubja (črke: c, č, d, g, h, k, l, m, n, o, p, u, z, ž), blago, po možnosti platno (črke: c, č, d, e, g, k, l, m, n, o, p, t, u, z, ž), ali podobni materiali. Še posebej dobrodošla je taborniška iznajdljivost, ko uporabimo za črke izključno veje; izkoristimo vodove in druge sprehode po naravi in iščemo taborniške "trofeje", v našem primeru korenine, grče in veje, ki so tako zvite, da v njih lahko prepoznamo posamezne črke.

Seveda tako najdene rogovile -črke shranimo za ostale napise.

Nabiranje črk iz korenin oziroma zviti vej predstavlja za tabornike dodaten izziv, razvija domišljijo in vzpodbuja težnjo po raziskovanju oziroma iskanju - prirojeno klasično človekovo nagnjenje ...

TABORNIŠKA ABECEDA

Geocaching [gee-o-kešing]

Nov šport za uporabnike GPS-ov

Kaj je geocaching?

Ime je sestavljeno iz dveh besed, besede *geo*, ki v prevodu in v tem primeru predstavlja geografijo, zemljo, ipd. in besede *caching*, ki pomeni skrito blago in v modernem računalniškem svetu pa pomeni podatke shranjene v računalniku. Če obe besedi združimo, dobimo ime za nov šport, ki se vse bolj uveljavlja v današnjem svetu polnem moderne tehnologije.

Še vedno ne veste, kaj je geocaching?

No, po domače povedano, je to iskanje zaklada s pomočjo GPS naprav. Aha, sedaj pa vam je verjetno že jasno. Da se lahko udeležite takega iskanja zaklada, morate seveda imeti GPS sprejemnik, ter dostop do spleta. Zakaj pa do spleta, boste vprašali? Zato, ker boste na spletu izvedeli za lokacije skritih zakladov, le-te so zapisane kot koordinate zemljepisnih dolžin in zemljepisnih širin, dodano pa je še nekaj dodatnih namigov, kje iskati zaklad.

Najprej nekaj zgodovine.

Predpogoj zato, da se je geocaching lahko razvil, je bila odprava selektivne dostopnosti, ki so jo vsebovali sateliti, ki na Zemljo javljajo svoje podatke. GPS je bil prvotno zasnovan za potrebe ameriške vojske, ki je s sistemom dobila možnost natančnega določanja položaja svojih enot na terenu kjerkoli na svetu. Za civilno uporabo pa je sistem nudil uporabnikom natančnost do 100 m, kar pa je bilo za kakršnokoli pametno uporabo tako rekoč premalo. Ameriška vlada je v času, ko je bil njen predsednik Bill Clinton, odpravila selektivno dostopnost in tako je natančnost sistema za civilno uporabo zrastle na 15 m. Prvi zaklad se je pojavil 3. maja leta 2000 v ZDA v bližini Portlanda. Skril ga je Dave Ulmer. Koordinate pa je objavil v internetni novičarski skupini sci.geo.satellite-nav. Našla sta ga dva bralca in svojo najdbo zabeležila v isti novičarski skupini in tako se je

rodil geocaching. Septembra istega leta je Jeremy Irish naredil spletno stran www.geocaching.com in to objavil vsem navdušencem geocachinga. Do začetka delovanja strani je bilo skritih 75 zakladov, danes pa je registriranih na www.geocaching.com preko 75.000 zakladov, prijavljenih preko 450.000 iskalcev in to v 192 državah sveta. In med njimi je tudi 37 zakladov v Sloveniji.

Kako poteka iskanje zaklada?

Iskanje se začne kar doma za računalnikom. Na spletni strani www.geocaching.com poiščemo Slovenijo in na ekranu se nam pokažejo zakladi, ki so skriti po Sloveniji. Do tega trenutka jih je 37. Vsak zaklad je predstavljen z imenom in koordinatami nahajališča, sledi pa mu podrobnejši opis, ki bo pomagal iskalcu, da bo zaklad tudi našel. Koordinate vtipkamo ali kako drugače vnesemo v GPS in se odpravimo dogodivščinam naproti. Nekaj poti bomo morali verjetno prevoziti z avtomobilom, razen če zaklad ni skrit kje v domačem kraju, zadnji del poti pa bo verjetno potrebno prehoditi. In ker je natančnost GPS sistema 15 m, bomo na kon-

Home > Search > Cache Listings

you are logged in as [igor-biz](#) [log out]

Searching...

All Geocaches
In Country: [Slovenia](#) [[New Search](#)]

Total Records: 37 - Page: 1 of 2

Icons	(D/T)	Placed	Description	Last Found
	(2/2)	11 Dec 04	Sprawozdanie Markov / A walk through Markov by Vanja&Valdi (GCM08N)	06 Feb 05
	(1/1)	6 Nov 04	Zala by marep (GCM0EG)	10 Nov 04
	(1/1)	2 Nov 04	Olivia by marep with family (GCM0DV)	23 Jan 05
	(1.5/1)	20 Aug 04	Predstava-Castile by glosa (GCKBTR)	
	(1/1)	12 Aug 04	Old chap macro cache by mare with family (GCKBHP)	04 Sep 04
	(2/3)	1 Jul 04	Rajko Stojan by Ramonen (GCJW7J)	26 Feb 05
	(2/2)	22 May 04	Idrija Cliffs by marep (GCJG8B)	
	(3.5/2)	4 May 04	A castle by Mare with family (GCJCBR)	06 Nov 04
	(1.5/1.5)	25 Apr 04	Maličar by emunda (GCJ1VZ)	
	(2/2)	17 Apr 04	Statenberg by frustus, Ksenija, Nusa, Renata and Rajko (GCJ7CA)	09 Jan 05

Kaj je zaklad?

Zaklad je največkrat tesno zaprta plastična (tupperware) posoda, kakršno uporabljamo za shranjevanje ali za zmrzovanje živil, v kateri najdemo obvestilo, da je to zaklad in da naj ga naključni obiskovalci pustijo pri miru, dnevnik in pisalo, s katerim iskalec vpiše v dnevnik najdbo, in kot se za zaklad spodobi, še nagrade. Nagrade so največkrat otroške igrače, razna pisala, značke, nalepke, denar (bankovec za 1 USD, za 100 SIT, kovanec za 1 EUR), obeski za ključke, ipd. Pri tem velja pravilo, če zaklad najdemo in iz njega nekaj vzamemo, moramo v njega tudi nekaj dati, da bo iskalec, ki bo zaklad našel za nami, tudi iz njega lahko kaj vzel. Torej nekakšen daj-dam. Med predmeti se lahko najde tudi "The Travel Bug" ali v prevodu potujoči hrošč. To pa je kakršenkoli predmet, na katerega je pritrjena kovinska ploščica z napi-

[Home](#) > [Travel Bugs](#) > [Travel Bug Log](#)

[Log details](#)

Travel Bug Log

Sweden Friday, October 15, 2004

[jasv](#) retrieved [TB Alco](#) (Travel Bug Dog Tag) from [Osterhase](#)

N 1303.2km from your home coordinates.

Are you getting broken images? [Refresh them now](#)

Bringing it along to some bar, hopefully.

< prev image next image >
Click image to view original

In the home bar

[Advertisement
new T-shirt
click here
Advertise
with us](#)

som "The Travel Bug" in vgravirano serijsko številko. Tako ploščico lahko kupimo samo na spletni strani www.groundspeak.com. Vsak potujoč hrošč ima tudi svojo spletno stran, na kateri lahko spremljamo, kje potuje. Seveda je zapis potovanja odvisen od najditeljev hrošča. Vsak najditelj je dolžan najdbo prijaviti na spletni strani in najdbo tudi pustiti v kakem drugem zakladu. In tako hrošč potuje dalje.

Kdo lahko zakoplje zaklad?

Vsak. Potrebno je le upoštevati nekaj pravil in lokacijo zaklada opisati na www.geocaching.com, da ga bodo potencialni iskalci našli. Pravila so preprosta, najprej pripravite plastično posodo, dnevnik, pisalo, obvestilo ter nekaj nagrad. Vse to je potrebno zapreti v posodo in skriti na primerno mesto. Tam tudi odčitamo koordinate s pomočjo GPS naprave in vse skupaj potem zapišemo na spletu. Za zaklad pa moramo tudi skrbeti, kar pomeni, da moramo spremljati preko spleta, kaj se z njim dogaja, in po možnosti tudi vsake toliko preveriti na mestu samem, ali je dnevnik še prisoten, ali je potrebno zamenjati pisalo ipd. Nekateri dajo v zaklad tudi fotoaparata za enkratno uporabo in poprosijo najditelja, da se fotografira in aparat vrne nazaj. Lastnik zaklada ima tako dodatno zabavo, ko slike razvije.

Za konec

Upam, da sem vam dal kakšno idejo za vodov ali klubski izlet. Iskanje zaklada je nov šport, ki pa je zelo primeren tudi za nas tabornike, le da moramo imeti GPS sprejemnik. Ti pa so cenovno vedno bolj dostopni tudi za ne preveč globoke taborniške žepe, saj najcenejše dobimo že za malo več kot 30 tisočakov. Če pa boste želeli še več informacij, se pa le odpravite na www.geocaching.com!

Zakaj Orlando sebe ne ceni?

Orlando je učenec 9. razreda in čeprav je že nekaj let tabornik, se je letos prvič udeležil zimovanja. Toda doletele so ga različne zoprne naloge, med drugimi tudi, da pomije posodo. Pa še brez pomivalnega stroja! Mimo je šla srednješolka Nuša in Orlando se je zdelo, da je ravno pravšnji trenutek, da izkaže svojo moškost. "Nušika, bi lahko namesto mene pomila posodo? Nekako mi to ne gre od rok," se je hotel prikupiti Orlando. "Mar se niti malo ne ceniš?" ga je ostro vprašala Nuša in dvignjene glave odšla na prej.

"Jaz sebe ne cenim?" je odprtih ust sam sebe spraševal Orlando. "Ta deklinja je malo zmešana. Zagotovo se važi, ker hodi že v srednjo šolo." Ob misli na srednjo šolo se je spomnil, da so se ta starejši nekaj pogovarjali o psihologiji, čeprav mu ni bilo popolnoma razumljivo, kaj to pomeni. Ponovno si je ponavljal Nušine besede in ni mu bilo jasno, kaj ima opraviti umazana posoda s tem, koliko ceni samega sebe.

Počasi je jemal drug za drugim krožnike ozirajoč se okrog, če bi še koga zaprosil za pomoč. Pomivanje ponev mu je predstavljalo še poseben problem. Bil je jezen na Nušo in tabornike in starešino in ...

Končno je bilo vse pomito. Orlando se je nekako zadovoljno ozrl okrog sebe in si dejal: "Uspelo mi je!" Ob teh besedah je začutil olajšanje in čudno zadovoljstvo. Pohitel je poiskati Nušo. Zdelo se mu je, da nekaj razume od te njene psihologije.

Tako kot Orlando ni razumel, kaj ima opraviti posoda s tem, koliko se ceni, tako bi bilo nerazumno trditi, da se vsi, ki pomivajo posodo cenijo, ali pa, da se ne cenijo tisti, ki posode ne pomivajo. Nuša se je vendarle hotela malo važiti s svojim znanjem. No, Orlando pa je hotela opozoriti na dejstvo, da delo in vlaganje napa prinaša resnično zadovoljstvo.

Vse naše življenjske naloge niso preveč privlačne, toda na mnenje o samem sebi bolj vplivajo tiste, ki od nas zahtevajo več vlaganja napora. Skupek vseh mnenj, prepričanj in doživljanj o samemu sebi imenujemo SAMOPODOBA. Na izoblikovanje samopodobe vplivajo naše različne izkušnje (bolj ugodno pozitivne izkušnje), starši s svojimi pohvalami, šolski in drugi dosežki. Zadeva deluje tudi obratno - če o sebi mislimo, da ničesar ne zmoremo, tega niti ne poskušamo in se v naprej razglasimo za nesposobnega.

Svojo samopodobo najbolj iz-

boljšujemo z delom v različnih dejavnostih, kjer doživljamo uspehe, cenimo sebe zaradi vloženega truda in dosežka. Ob tem pa se naučimo spoštovati tudi tuje prizadevanje in delo. Ko je Orlando se težavo premagal svoja negativna čustva, neugodje in vložil mogoče ves svoj napor, je zagotovo bil ponosen in zadovoljen nad samim seboj. Dosegel je uspeh, premagal je oviro (tokrat svoje prepričanje, da ni sposoben pomiti posode).

Torej svojo samopodobo lahko vsak dan krepimo ne glede na to, ali je to pomivanje posode ali reševanje matematične naloge.

Bubi, bubi@rutka.net IZ TABORNIŠKE PESMARICE

Pred okroglimi desetimi leti se je precejšnja slovenska odprava navdušeno učila spodnje pesmi, ki je po mnenju mnogih najboljša himna jamboreejev, MOOT-ov in drugih podobnih akcij v zadnjih časih. Prijemi so tokrat spet relativno preprosti, nekoliko več težav je z ritmom, kar pa bo v tem primeru moč rešiti edino s poslušanjem. MP3 skladbica je na voljo na naslovu: pesmarica.rutka.net/?pesem=24.

Glasbeni škrat

V zvezi s skladbico "Murnčki", objavljeno v prejšnji številki Tabora, se mi je oglašil Dubi (hvala!), ki pravi, da se je na željo neke vodnice naučil pesmice

po posnetku, in pravi, da v zadnji vrstici skladbice sledi hitro menjavanje akordov, kar skladbici da poseben čar. Popravljen nekoliko površni zapis kitice iz prejšnje številke bi bil:

C
Mi smo mali mumčki,
F C
radi se igramo.
Vedno skupaj pojemo,
F C G C G C
jokati ne znamo!

THE FUTURE STARTS TODAY

Himna jamboreeja na Nizozemskem

e G
If everyone began to clean up his own mess
e G
and everyone really pulled his weight
e G
we could swim again safely in the river
D a
an underwater party for the fish in the lake
C G
no one left aside
D
everyone a prize
C G D
together we'll create a paradise.

G e
The future starts today
G e
the future starts today
G D
today at the jamboree
G e
the future starts today
G e
the future starts today
G D e
today is here to stay

If everybody just could have a decent dinner
'cause there was food enough for everyone
then we could have a real big celebration
no one would be hungry and we all would
have fun
no one left aside
everyone a prize
together we'll create a paradise.

The future starts today...

C
If you climb the highest mountain
e
you should know that your feet will ache.
C
If you scout the darkest jungle
e
you can always meet a snake.
C
If we want to change the world
e D
we will have to give and take
C D
we will have to give and take
The future starts today

the future starts today
today at the jamboree
the future starts today
the future starts today
today for you and me

Foto: Vičo.

IZ ARHIVA

S kolesom hitreje do cilja (v jesenski akciji novih 1000 naročnikov).
Foto: Frane Merela.

April 1979, cena: 10 din, letna naročnina 90 din.

Kratek pregled številke

Osrednje mesto aprilske številke zavzema skupščina Zveze tabornikov Slovenije, ki je bila v Murski Soboti. Popoldan pred dnevom konference so že potekali pogovori v štirih komisijah (komisija za program, komisija za vzgojo kadrov, komisija za finančno-materialna vprašanja ter komisija za obveščanje, propagando in založništvo). Ugotovitve slednje so povezane med drugim tudi z revijo Tabor ... "Pri reviji Tabor smo sicer povečali število naročnikov, nismo pa še uresničili sklepa kočevske konference, da naj bi bil vsak tabornik tudi naročnik naše revije." Skupščine sta se udeležila tudi Zdravko Krvina, dotedanji predsednik ZTS in novi predsednik Zveze tabornikov Jugoslavije, ter Ljubo Jasnič, novi predsednik ZTS, s katerima je bil objavljen intervju.

Po enotah

V Straži je zdaj odred Zelene Krke

Taborniki odreda Prijatelj zelenega gozda iz Straže pri Novem mestu smo imeli 23. 2. 1979 letno konferenco. Najvažnejša točka dnevnega reda je bila sprememba imena v "Odred zelene Krke". Izvolili smo starešino, načelnika, blagajnika, tajnika in propagandista. Na občnem zboru sta kot delegata občinske zveze bila prof. Marjan Dobovšek in Maruša Pezdič; spregovorila sta nam nekaj spodbudnih besed in dala napotke za delo. V torek smo pripravili pustni ples v maskah, najboljše maske pa nagradili.

Boštjan Primc, Straža pri N. mestu**Imena odredov v Sloveniji**

Večkrat smo se že spraševali, kako se imenujejo slovenski taborniški odredi. Naredili smo kratko analizo vseh 170 odredov, kolikor jih zadnje dni lanskega leta beležimo v pisarni RK ZTS v Ljubljani.

	Ljubljansko	Revirji	Dolenjsko	Južnoprim. notranjsko	Gorenjsko	Posavje	Koroška	Mariborsko	Seveno primorsko	Celjsko	Pomurje	Skupaj
NOB (borci, enote)	9	-	3	2	6	1	3	11	3	8	-	46
Delovne organizacije, krajevne ali geografske značilnosti	6	2	1	5	13	1	5	2	5	12	7	59
Imena živali	3	1	1	5	-	-	1	1	6	1	2	21
Imena rastlin	1	1	3	3	3	1	1	1	3	2	10	29
Narodna zgodovina	1	-	-	2	1	-	-	1	-	-	-	5
Taborniška	3	-	1	2	1	-	-	-	-	1	1	9
Živeče osebe	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
Skupaj št. enot	24	4	9	19	24	3	10	16	17	24	20	170

Izbral in uredil: Aleš, ales.cipot@volja.net

Iz malhe strica volka

Tako Zdravko kot Jugoslovan in Ljubo kot Slovenec in Jugoslovan vztrajata pri amaterskem delu taborniških funkcionarjev. Tudi na občinskem nivoju. Nekatere občine namreč iščejo profesionalne sekretarje, ker imajo dovolj denarja, da si lahko to privoščijo. Res pa sem tudi sam s svojimi znanci ugotovil, da morajo amaterji več delati, da je njihova odgovornost večja od odgovornosti plačanih kadrov, da so uspehi amaterjev (razen redkih izjem!) spodbudnejši od dela profesionalcev. To pa velja menda le za našo organizacijo, v kateri dajemo entuziazem na prvo mesto. "In tako tudi bo v bodoče!" je dejal predsednik Ljubo Jasnič. Bravo Ljubo in njegovi somišljeniki. Tabor izhaja redno zato, ker ga amaterji stavljajo, pišejo, urejajo ...

Tudi stric Volk je neumrljivi amater ...

Del razmišljanj urednice

Preden nadaljujem, naj vas kar takoj spomnim, da je današnja številka malo drugačna kot običajno, več prostora smo namenili skupščini.

Kaj naj povem o sami skupščini? Dobili smo novega predsednika, pregledali delo v preteklem obdobju, ugotovili, da še zdaleč ni vse tako lepo kot smo pričakovali, vsaj na nekaterih področjih ne, komisije so bile namreč kar malo razpuščene, pa se zato tudi razprave prvi dan niso mogle kdo ve kako razviti. Saj sami veste! Poročila so bila sicer narejena, a z materiali je že tako, da jih preberemo ali pa ne, da je naše branje vestno in poglobljeno ali pa ne.

Asja

Izsek iz kolofona

TABOR, glasilo Zveze tabornikov Slovenije; ureja ga uredniški odbor: glavni urednik Roman Zupan, odgovorna urednica Asja Matjaž, tehnični urednik Miran Todor, lektor Tone Gošnik.

Približuje se 23. april, ko bo Mestna zveza tabornikov Ljubljana ob dnevu tabornikov in dnevu Zemlje že deveto leto zapored organizirala tradicionalni Taborniški feštil. V parku Tivoli bo med 10. in 14. uro potekalo več kot 30 delavnic za murne, MČ-ke in GG-je, letos s posebnim poudarkom na taborniški vsebini. Ob sodelovanju s številnimi zunanjimi organizacijami pa bo pripravljenih tudi več delavnic za PP-je. Lepo ste vabljeni taborniki iz cele Slovenije, da se nam pridružite in sodelujete. Na letošnjem Taborniškem feštilu bomo zbirali tudi igrače za otroke, ki si jih ne morejo privoščiti. Če imate vi ali vaši člani kakšno čisto in delujočo igračo, ki bi jo radi podarili, jo prinesite s sabo.

Zbor udeležencev bo ob 9.30 uri na Prešernovem trgu v centru Ljubljane. Če bo skupina štela več kot 10 ljudi, bomo potrebovali vašo pomoč tudi pri pripravi preprostejših delavnic. Za rodove, ki niste iz Ljubljane, bi bilo zelo zaželeno, da prijavite svojo udeležbo Manci Kraševac na e-mail manca.krasevec@guest.arnes.si.

Dodatne informacije lahko dobite na spletnem naslovu <http://festival.rutka.net> in pri glavnem organizatorju Feštivala Mihi Mačku (miha.macek@rutka.net).

V MESTU IN NARAVI SKAČEMO PO TRAVI – v soboto, 23.4.2005.

Mestna zveza tabornikov Ljubljana

Sestri Odgovarjata Sotrpinom

En lep pomladanski pozdrav, a vas kaj razganja ... misliva, da ja, ker kakšna bi pa to bila pomlad, če vas ne bi vsaj malo. Naju že in prav je tako. Ptički pojejo, pa sonček sije, rožice so vsepovsod ... ja, čas je za ljubezen. Že zdaj, mi ne čakamo na maj!

VPRAŠANJE:

Dragi sestri!

Imamo velik problem. V vodu smo sami GG-ji in imamo dva vodnika (vodnico in vodnika). Že dve leti nam obljublja-ta razne akcije (izlete, hajke ...), vendar še ničesar nismo imeli. Tudi na sestankih ne delamo nič pametnega, vedno je isto in zamujata sestanke, vse je bedno. Velikokrat smo jima že rekli, naj držita obljube. Veliko članov zaradi tega ne hodi več k tabornikom, vendar pa bi jaz še naprej rad. Kaj naj storimo, da bo bolje? Res rabimo vajin nasvet, nujno.

Obupani GG-ji

VPRAŠANJE:

Hoj! Na taborjenju, ki smo ga imeli skupaj z rodnom iz čisto drugega konca Slovenije, sem se zaljubila v simpatičnega GG-ja. Cel tabor sem bila čisto v nebesih, saj je med nama preskočila iskrica in res sva uživala trenutke v dvoje. No, ko pa se je taborjenje končalo in je bil čas, da se poslovimo in odidemo ločene poti, pa se je vse spremenilo. Vem, da se ljubezen na daljavo ne obnese, če se pogovarjanju prek telefona in mailov sploh lahko tako reče. Prosim vaju, da mi povesta, ali naj vztrajam še naprej ali je bolje, da ga poskušam pozabiti.

Zaljubljena na daljavo

ODGOVOR:

Ja, tole je pa kar resen problem in po najinem poznavanju stanja niti ne tako redek - na žalost. Predlagava pa sledeče: Najprej se obvezno pogovorite z vodnikoma znotraj voda, predlagajte, da bi skupaj naredili letni ali le mesečni načrt in tako pokazali interes ter seveda te aktivnosti tudi pomagali pripraviti. Nujno pokažite, koliko si želite še teh taborniških sestankov, jasno povejte kaj vas moti in kakšni so vaši predlogi, brez tega ne bo nič. Če pa vse to ne bo zaleгло in se še naprej ne bo nič dogajalo, se vedno lahko obrnete na vodstvo vaše GG družine ali načelnika rodu, poizvedite kdaj in kje se sestajajo in jih obiščite ter razložite svojo težavo. Vodnika pa ne pozabite spomniti, da je vaši starosti primerna metoda le dogodivščina in da bi jo radi doživljali skupaj z njima, pa srečno, drživa pesti in hvala za pismo.

K&K

ODGOVOR:

Pozdravljena zaljubljenka, sem čisto mehka in nostalgичna postala ob branju tvojega pisma. Nikar ne obupuj, ko boš večja, boš razumela, da so bili to najlepši trenutki tvoje mladosti. Kar se daljave tiče, imaš čisto prav, sploh v tvojih letih tovrstna popotovanja verjetno še niso možna. Zato raje oko vrži na kakega sosedovega fanta, tega pa ohrani v lepem spominu in verjetno se bosta srečala še na kaki vseslovenski akciji, pa bo takrat bolj razburljivo obujati spomine, do takrat si pa naberi še kakih novih. Želiva ti še veliko zaljubljenosti in lepih trenutkov v dvoje, pa seveda po pameti, čao!

K&K

No, pa je spet ena številka revije Tabor za nami, pridno pišite še naprej in prepustite se pomladi, ljubezni in sanjarjenju. Življenje je prekratko, da ga ne bi uživali. Naslov poznate: ZTS, Parmova 33, 1000 Ljubljana s pripisom za SOS rubriko ali na kuhla.kahla@gmail.com.

BODITE V CVETJU!

ŠpAcOmAnIJA

Vedno pripravljen pomagati, dober prijatelj, šaljivec, glasbenik, motorist, lego frik, tabornik z dušo in telesom ... Na kratko z eno besedo "Špac".

Predstavi se našim bralcem! Kdo sploh si ti?

Sem Matija Špacapan - Špac, načelnik čete Zelenega zlata iz Polzele, rodu Pusti grad Šoštanj. Taborništvo zapolnjuje velik del mojega prostega časa. Najraje na svetu imam govejo juho z rezanci, ki jo skuha moja babica.

Kako si sploh pristal pri tabornikih?

Bil sem "najbolj priden" učenec v razredu naše mentorice na šoli in me je za nagrado povabila na zimovanje. In od takrat naprej sem pri tabornikih. Torej teče že 11 leto.

Sem slišal, da si zelo hiperaktiven in da imaš poleg tabornikov tudi druge hobije. Eden je prav posebno zanimiv, kajne?

Res je res. Profesionalno se ukvarjam z zbiranjem lego kock. Če ima kdo kaj "legic" viška, mi jih lahko odstopi!

Sem slišal tudi, da si po očetu podejval prav posebno strast?

Res je, res. Sem zaprisežen motorist. V garaži imam več motorjev. Imam Tomos avtomatika, eno zelo staro štirko in moj najljubši je ena majhna yamahica (chopper 250 kubikov). Kjub temu da sem motorist, se držim taborniških zakonov ☺.

Prav. Vrniva se k tabornikom. Kako se vzpenja tvoja taborniška kariera?

Začel sem kot MČ, kmalu po vstopu med GG-je sem zaradi pomanjkanja vodnikov dobil svoj prvi vod. Takoj po vstopu med PP-je pa sem postal načelnik čete, to funkcijo opravljam še danes.

Poleg načelnika čete si tudi vodnik, kajne?

Res je. Imam najstarejše GG-je in počasi jih pripravljam za prevzem vodniških nalog.

V rodu RPG si dobro poznan tudi po tem, da si odličen animator in zabavljač. Prav posebno te imajo radi najmlajši!

Zelo sem presenečen, da tako dobro mislijo o meni. Sicer pa mora biti eden tudi za to. Če takšnega ni, potem je dolgčas.

Poleg vseh dobrih lastnosti vidim, da si tudi zelo skromen. Znan si kot tabornik, ki mu nikoli ni problem narediti norca iz sebe!

Za dobro zabavo, prijetno vzdušje in če sam uživam v tem ... potem res ni problema.

Po mojih informacijah si trenutno edini še delujoči kitarist v rodu. To drži?

Menda bo kar držalo, ampak tudi jaz trenutno delujem z polovičnim delovnim časom. Prsti so čedalje bolj zgubani in zarjaveli. Se pa trudim, da se bom spravil v pogon in da bom do taborjenja spet tisti pravi (da bom trgal strune) ☺.

In kakšni so tvoji taborniški načrti v prihodnosti?

Želim si, da bi naša četa kmalu postala samostojen rod in prav s tem namenom bom letos odšel na izobraževanje v gozdno šolo. Rad bi, da bi čim več mladih privabili med tabornike in jih vzgojili v našem duhu.

Tale kratek intervju bova kar zaključila. Bi za konec rad kaj sporočil našim bralcem ali koga pozdravil?

Rad bi se zahvalil tebi za tale intervju. Rad bi pozdravil mamico in atinja, mojo punco Vesno in vse RPG-jevce, ki so iz mene naredili takšnega tabornika kot sem sedaj.

Sledimo sanjam

V življenju pride čas, ko ne moreš storiti drugega,
kot nadaljevati svojo pot.

Čas, da slediš svojim sanjam.

Čas, da razviješ jadra svojih prepričanj.

Dežna kaplja je umila obraz, pobožala prsi, se dotaknila dlani in
hipoma padla na tla, da so jo pohodile stopinje nekoga.

Pohodile so jo stopinje!? Tudi nas v življenju kdaj kdo ali kaj
pohodi. Se dogaja to samo njemu, tebi, vama skupaj? Meni? Ali
se to dogaja kar nam vsem?

V igri imamo vedno zmagovalce in poražence, zato pazimo,
kako jo odigramo. Pa vendar poraženi lahko s trdom še vedno
postane zmagovalec, izvesti mora le čudovit obrat, ki bo
presenečenje za vsakogar od drugačnih, kot sem sam, a vendar
mu lahko z vztrajnostjo, upanjem in pogumom uspe.

Če ne sledimo poti, kamor nemara vodi, in gremo raje, koder ni
poti, bomo pustili sled.

Dovoliti si moramo le to, da sledimo svojim sanjam in se
sprejemamo takšne, kakršni smo, ne glede na to, kaj si bo
mislila o meni vsa množica povprečne civilizacije.

Če zmagovito izplavamo iz kroga vsakdanjega življenja,
postanemo resnični del živega vesolja - on, ti, jaz.

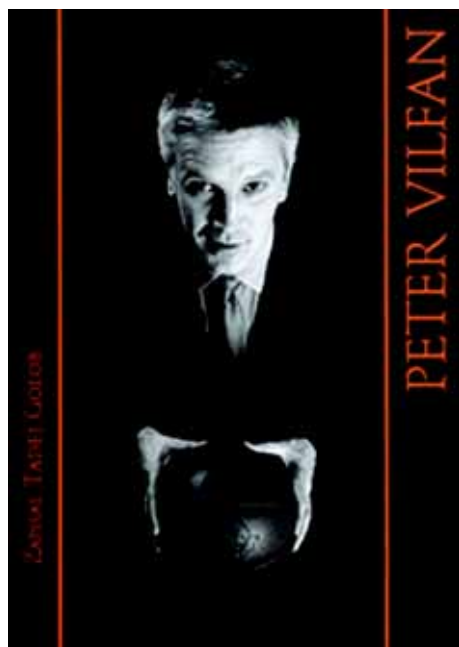
Kralj Peter

Z velikim pompom in za slovensko knjigo zavidljivo promocijo je kot utrinek na zaspano nebo priletel knjižni prvenec kralja Petra. In na nebu še vedno žari - ameriška zgodba o uspehu z domačim branilcem v glavni vlogi. Od bosonovega pobalina do vrhunskega športnika in nenazadnje človeka, ki v zmagovalnem športnem duhu s svojim zgledom ter znanjem vzgaja naše nove košarkarske rodove.

Izzvan, a redko poražen. Nenehno preizkušan, a nikoli zlomljen. Po padcih - ni jih bilo malo - je vstal, a vstal je še močnejši. Kar ga ni ubilo, ga je krepilo. To je zgodba o kralju Petru - slovenskem košarkarskem virtuozu.

Petru Vilfanu se je zgodila košarka tako spontano, kakor se včasih zdi, da bi se dobrim ljudem morale dogajati same dobre stvari. Okužen z virusom košarkarske žoge je iz nadebudnega in perspektivnega fantiča zrasel v velikana jugoslovanske in evropske košarke. Njegova vztrajnost pri delu, pokončnost in iskrenost v odnosih s soljudmi ter nenazadnje njegov talent so mu odprli vrata do src gledalcev. Z navdušenjem so ga sprejeli domala povsod, kamor je prišel. Le pri domačih "strokovnjakih", kakor ponavadi, je bilo najtežje. Spet zavist, ta naša - od karantanskih knezov - zakoreninjena narodova genetska sled.

Čeprav stare mame mehkih kolen omedlevajo ob Petrovem raskavem glasu, ki tako prijetno napolni sobo ob televizijskem prenosu košarkarske tekme, je Petru pri zapisu misli pomagal naš stari znanec, pisec mnogih športnih zgodb - Tadej Golob. Poleg poučnega in tudi laikom nadvse zanimivega zgodovinskega pregleda zlate dobe jugoslovanske košarke s kraljem Petrom v glavni vlogi, knjiga navdušuje s svojim slo-

gom. *Enfante terrible* jugoslovanske košarke je svojo življenjsko zgodbo začinil z zvrhano mero humorja, neverjetnih naključij, trenutnih preobratov in nenadnih razpletov. Na trenutke tako nenavadno, a hkrati pomirjujoče samoumevno. Knjiga te zaradi svoje dinamike zgrabi in drži srečno do konca. Če vas kanček avtorjeve samovšečnosti ne moti preveč, vam časa porabljenega za branje gotovo ne bo žal.

Tako neskromno zapisanega dobrega mnenja o sebi zlepa ne najdemo v naši literaturi. Slabih štiristo strani smeha in solz. Zato so ga ljubili, zato so ga sovražili. Samo en in edinstven, dame in gospodje, Peter Vilfan.

Jež svetuje, vi preberete:
Tadej Golob, Peter Vilfan (avtobiografija)

**Bine
in
Dane**

Dan ZEMLJE

Bine: Luka Snoj
Dane: Peter Rink
Fotografije in oblikovanje:
Blaž Verbič

Seveda.
To je dan ZEMLJE!

Poglej Bine.
22. april imam označen
na koledaru.

Dan ZEMLJE?
Torej narediva za zemljo
nekaj dobrega ...

Bine in Dane sta stala pred koledarjem ...

Poglej Dane, koliko zemlje.
Rešiva jo!

Odlšla sta v trgovino in našla kup zemlje ...

Hoj, gremo
zemljica ...

No, pohitimo no!
Ljudje že čakajo.

In zemlja se je podala na prostost.

Rešiva jo
iz tega polivinila in
jo malo razvajaiva.

Takole.
Jaz sem pomiril
vse žučke!

Še malo
biognojil ...

Nato sta iz zemlje pregnala vse njene stanovke ...

... zdaj pa jo lahko
še osemeniva ...

Ravno danes igra film
"Na svoji zemlji".

Nato sta jo peljala v mesto. Najprej seveda v kino ...

Na,
boš malo?

Ne mara haMburgerja.
Peljiva jo kam drugam.

... nato pa še na hamburger.

Vidi!
Burek ji bolj
tekne.

Sledil je še sprehod po mestu ...

... in seveda ogled vseh znamenitosti.

Tukaj počakaj!
Pripravila sva ti presenečenje.

Nato pa sta jo odpeljala spet domov ...

Te izložbe
se pa sploh ne
nagleda.

Poglej -
nova kolekcija
umetnih gnobj!

Na koncu so postali še pred izložbami.

VSE NAJBOLJŠE!!!

Ravno prav tale zemljica.
Jo bom med kompost stresla
in koren(ka posadila ...

Neeee!!!

?

Kdo je vrgel žogico?

Slika: Meti, meti@rutka.net.

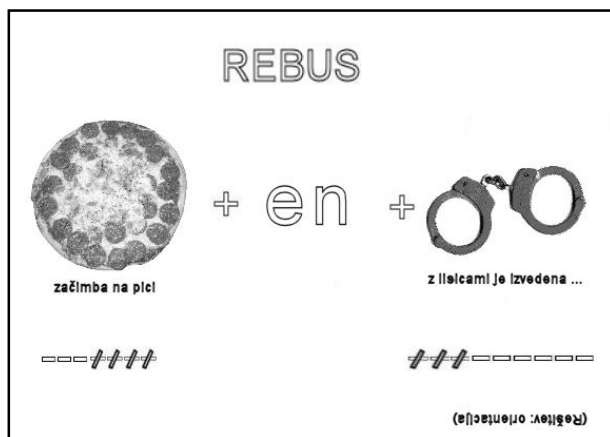
Igra Kdo je vrgel žogico je primerna predvsem za MČ-je. Za izvedbo pa potrebujemo žogo, ki naj ne bo pretrda, in rutico.

Otroci sedijo v krogu, v sredini pa stoji tisti otrok, ki bo ugibal. Ugibajočemu zavežemo čez oči rutico. Žogica potuje po krogu od enega do drugega otroka in nenadoma jo nekdo vrže v ugibajočega. Ta nato lahko odstrani rutico in po smeri žoge mora določiti, kdo jo je vrgel.

Če je uganil, potem z otrokom, ki ga je zadel, zamenjata vlogi. Če ni, se igra nadaljuje, dokler ne ugame.

Med igro, ko si otroci podajajo žogo, razvijajo usklajenost oko - roka ob tem ko skušajo zadeti cilj in urjenje prostorskega zaznavanja. Igra je lahko dober pred trening za orientacijo in jo lahko popestrimo tudi s petjem pesmi v krogu.

Uživajte v igranju!

Avtorica: Bača, barbara.bacnik@kiss.si.

STRIC VOLK

Pomlad je že zajadrala v deželo in z njo so taborniki začutili klic narave; tisti, ki jih žene ven, v svojo najljubšo učilnico, laboratorij in igrišče. Jaz še pretegujem svoje lene kosti in imam občutek, da se me je lotila spomladanska utrujenost. V svojem lenem poležavanju na toplem spomladanskem soncu mi tako ni preostalo drugega, kot razmišljanje. Ker sem že zrl v nebo in brezkončno prostranstvo, ki se skriva onstran atmosfere, sem razmišljal o vesolju.

Najprej sem ga samo opazoval, od daleč, skozi teleskop; kakor pravi astronom. Opazoval sem nenavadne pojave, planete, zvezdne roje, rojevanje in umiraje zvezd. Razmišljal sem kako dolga je pot do Venera, kakšna je temperatura na Marsu, iz česa so Saturnovi prstani. Pa saj so v knjigah odgovori na vsa ta vprašanja, sem bil za trenutek pomirjen; ampak samo za trenutek, kajti že v naslednjem me je preplavila čisto drugačna želja - biti astronom. Da bi sedel v vesoljsko plovilo in se odpeljal na novo, neznano pot. Že sam polet je v meni buril domišljijo in pospešil srčni utrip. Podoživljal sem polete človeških posadk v vesolje in pristanek na Luni. Že samo da bi Zemljo lahko videl iz drugačne perspektive, kot veličino, ki nudi preživetje in kot majhno pikico v vesolju, ki jo je treba zaščititi pred nes pametnim uničevanjem, bi bilo enkratno doživetje. Prijeti, začutiti, okusiti, preizkusiti, raziskovati, to je tisto, kar me v resnici navdušuje.

Uf, kako me je odneslo tole razmišljanje. Tako, da sem izgubil občutek za prostor in čas. Pa vendar ni bilo samo razmišljanje; sedaj namreč vem kaj želim biti - astronom.

Kaj pa ti peščenosrajčnik? Si astronom ali astronom? Če si astronom, potem potrebuješ še več knjig in nov teleskop. Če pa si astronom, ne odlašaj; danes je dan za tvojo naslednjo dogodivščino.

Stric volk

NAGRADNA KRIŽANKA

TABOR	IZOBRA- ŽEVALNA USTANOVA	LETOVIŠKO MESTO V ZAHODNI ISTRI	POLNILO ZA SLADICE	ALMANAH, LETOPIS	ALFI NIPIC	PARADIŽ, NEBESA	PRIPADNICA IBERCEV	NAJVIŠJI VLADARSKI NASLOV	STARO- RIMSKA ZGRADBA V PULI			
VRSTA SALAME												
NAŠ PEVEC (O. N.)												
PEVEC LESKOVAR					LETNI ČAS STIK TREH DRŽAV						IGRALEC CONNERY	BHTA
ZAVARO- VALNI ZASTOPNIK						ZGOODNOST						
SESTAVIL: F. KALAN	TESTAMENT	IZVOR TISOČ VATOV				VULKANSKA ODPRTINA ČAČKA						
OSKAR KOGOJ			LESENA STAVBA NAZIV ZA HLEVSKE ŽIVALI					BANKOVEC ZA STO ENOT	REKA V ČRNI GORI	AMERICU OKOLIŠ, OKOLICA		
SPALNO OBLAČILO						VEZ, OKOV OLJIN PLOD						
OLIVER (KRAJŠE)				PESNIK EROTIKE							AVTOR MIKLOVE ZALE (JAKOB)	MERIMO JO V KG
HODNIK POD ZEMLJO				STANJE JALOVEGA RALNA ZEMLJA								
BARIERA, ZAPREKA						PRIPADNICE ITALCEV DOKTOR						
BARVILO ZA LASE, KNA					VEČ KOT ENA				GOZDNA ŽIVAL Z BODICAMI			
ATALQŠ (KRAJŠE)					YODNA ŽIVAL S KLEŠČAMI				GRŠKA ČRKA			

Nagrajenci in nagradni razpis številka 4

Med poslanimi kuponi za nagradno križanko iz 3. številke smo izžrebali naslednje nagrajence, ki prejmejo knjižne nagrade:

Martin Kašič, Sokolska 3, 8233 Mirna; Špela Tomšič, Črna vas 112, 1000 Ljubljana; Keti Vincek, Župančičeva 20, 1290 Grosuplje. Drogino nagrado prejme Simon Gombač, Javorje 26, 6243 Obrov. Čestitamo!

Nagradni kupon pošljite najpozneje do 26. aprila na naslov: Revija TABOR, Parmova 33, 1000 Ljubljana. **Obvezno na dopisnici.**

NAGRADNI KUPON - 4

Rešitve so:

LIERER
 Penzion-restavracija
 Srednje Gameljne 32a

ZADRUGA

Reševalec:

JAZON!
 DROGA

Nudimo:

Najem prenosnih wc kabin, umivalnic,
tuš kabin in mrežastih koškov

Transport in postavitev po celi Sloveniji

Sprotno čiščenje in vzdrževanje wc kabin

24 urno dežurstvo

Na razpolago imamo več kot 2000 wc kabin

Tolmin / ZLET 2003

Vigrad d.o.o. Celje, Kocbekova Cesta 30 A, 3202 Ljubecna

tel.:03/7800-820, fax.:03/7800-821, gsm:031/396-625

e-mail: wc.program@vigrad.si, www.vigrad.si